

Rotary & Rotaract Leuven

Een verhaal
van verbinding
en kansen
schenken

Welkom op ons feestweekend

Wie deed de interviews en schreef de teksten op pagina's 4 tot en met 17?

Mijn naam is **Delphine Coigniez**. Ik ben 28 jaar en advocate. De slogan van Rotary International – 'Service Above Self' – weerspiegelt perfect mijn kernwaarden. Die komen niet alleen tot uiting in mijn werk, maar ook in mijn engagement als lid van Rotaract Club Leuven, waar ik volgend jaar de functie van voorzitter opneem. Voor dit magazine bezocht ik zeven organisaties. Elk bezoek was bijzonder verrijkend, inspirerend en hartverwarmend. Dat warme gevoel heb ik laten doorstromen in de artikelen, in de hoop dat jij als lezer hetzelfde ervaart. Veel leesplezier!"

Wie maakte de foto's bij de interviews van Delphine?

Mijn naam is **Guy Remans** (~1953), gepensioneerd ondernemer, Rotariër Club Leuven, opa, golfer en hobbyfotograaf. Elke fotoreportage in dit magazine heeft een zeer diepe indruk op mij gemaakt.

Met dank aan alle leden

ROTARY

Erwin Blomsma, Tamara Bollaerts, Charles Paul Bosmans, Pieter Bouvin, Koen Brouwers, Alexis Brusselmans, Sofie Caeyers, René Celis, Vincent Coigniez, André Collaer, Patrick Daman, Ann De Blick, Marc De Geyter, Yves De Pauw, Pierre Delaere, Vincent Fourneaux, Stefan Germeau, Bart Gijzen, Ariane Goen, Willy Goethals, Patrick Hendrix, Walter Jacques, Charles Jansen, Wim Lefebvre, David Maes, Maurice Mergeay, Johan Merlevede, Theo Mineur, Mark Moonen, Carl Naesens, Kris Opdedrynck, Maxim Pieters, Frédéric Prevot, Guy Remans, Katrien Reynders-Frederix, Jean-Pierre Rومان, Marc Rosiers, Michel Rosseels, Jan Saenen, Louis Schrevels, Robert Scotton, Jean-Marc Soetewey, Luc Suykens, Paul Thysens, Jos Vaesen, Eric Van Cutsem, Véronique Van Lembergen, Paul Vandelloo, Jos Vander Sloten, Erik Vanderlinden, Rudy Vandevenne, Koen Vandromme, Stijn Vanoppen, Jo Vansteenvoort, Christian Verbinnen, Jan Verelst, Patrick Willems, Wouter Winters, Willem Joris Witkam

ROTARACT

Sven Akkermans, Delphine Coigniez, Stijn Dejaeger, Raphaël De Bock, Brecht Dewulf, Laura Gordts, Laudine Janssen, Wouter Janssen, Kenneth Polfliet, Eva Puttevils, Maxim Van den Abbeele, Emma van der Plas, Loic Vercruysse, Gilles Vughe, Elise Wostyn, Eyman Yourin

Coördinatie: Marc Rosiers
Teksten: Delphine Coigniez, Marc Rosiers en Jos Vaesen
Foto's: Guy Remans & Jan Crab
Lay-out: XPAIR Communication
Klimaatneutraal gedrukt door:
Drukkerij Vanderpoorten

Programma

VRIJDAG 6 JUNI

- 16:30 Installatie hotel
- 17:30 Opening bar
- 17:30 Welkom & registratie
- 18:00 Opening light diner
- 18:30 Welkomstwoord door Voorzitter en toelichting bij programma
- Welkomstwoord door Burgemeester Ridouani
- 19:00 Transfer naar zaal
- 19:30 Concert (zie p.18)
- 21:00 Concert Café in foyer
- 23:00 Terug naar hotel

ZATERDAG 7 JUNI

- 08:30 Ontbijt
- 09:30 Transfer naar Sint-Michielskerk
- 10:00 Orgelrecital op het Contius orgel (klassieke & moderne muziek) (zie p.19)
- 11:30 Transfer naar Iers College
- 11:45 Brunch in het teken van de vriendschap met muziek van accordeonist Ywein
- 13:30 Uitnodiging Penta 2026 door RC Lüdenscheid
- 14:00 Namiddagprogramma: wetenschap & industrie of cultuur
- 14:00 Vertrek naar locaties namiddagprogramma
- 17:00 Vertrek naar Leuven
- 17:30 Free time
- 18:30 Wandeling naar De Hoorn
- 19:00 Galadiner in De Hoorn met dansavond onder begeleiding van Les Types

ZONDAG 8 JUNI PENTANGULAR

- 08:30 Ontbijt
- 09:45 Verzamelen aan de Kruidtuin
- 10:00 Begeleide rondleiding in de Kruidtuin
- 11:15 Transfer naar Buurtwerk 't Lampeke (zie p.8)
- 11:30 Social Project Trail
- 12:30 Walking buffet
- 14:30 Afscheid Pentangular genodigden

ZONDAG 8 JUNI EVENT 90 JAAR (zie p.20)

- 09:30 Verwelkoming met muziek door Lady Bird
- 10:00 Introductie en programma door Vincent Byloo
- 10:10 Keynote speech door Rudi Vranckx
- 10:40 Muzikaal intermezzo
- 10:45 Getuigenis van armoedebestrijder Karin Nelissen (zie p.8)
- 11:00 Muzikaal intermezzo
- 11:00 Paneldebat
- 11:30 Social Project Trail
- 12:30 Walking buffet & netwerking

Bedankt
voor je
komst
en veel
plezier

Geen sponsors met faam,
geen reclame aan het raam.

Met de sympathieke steun van Chris, Louis,
Marc, Maurice, Michel, Paul & Stijn

Van tweedehands naar tweede kans: elke puzzelstukje telt

Kirikou is een deelwerking van VZW Huis van het Kind Leuven, en zet zich in voor kwetsbare gezinnen door de inzameling van tweedehands baby- en kindermateriaal. Kirikou bevindt zich onder het OCMW-kantoor in de Vesaliusstraat.

Van een oproep in de lokale krant tot een vol magazijn

Het is een zonnige maandagavond wanneer we het ondergrondse magazijn van Kirikou binnenwandelen. Honderden dozen vol kledij en materiaal voor baby's en kinderen staan er zorgvuldig gestapeld en *gelabeld* in de rekken. Onder een feestelijke slinger van "10 jaar", wachten Cindy Verlinden en Veva De Groote, de drijvende krachten achter Kirikou, ons op met een grote glimlach.

"Dit jaar vieren we onze tiende verjaardag", vertelt Veva, die zich al 9 jaar lang inzet voor Kirikou, trots. "Kirikou is ontstaan uit een grote nood aan materiële steun voor kinderen. Toen organiseerden verschillende organisaties dit onafhankelijk van elkaar, maar dat was erg inefficiënt." Kirikou bood hierop een antwoord, aangezien zij een centrale organisatie is die kinderkleding en -materiaal inzamelt. "We zijn begonnen met een oproep in de lokale kranten van Leuven: wie heeft er thuis nog spulletjes liggen die hergebruikt kunnen worden? Hierna zijn we al snel gegroeid. Vorig jaar hebben wij 700 gezinnen geholpen. Nu kijken we stilaan uit naar een geschiktere locatie in Leuven (omdat het gebouw zal worden afgebroken en een nieuwe invulling krijgt), hopelijk met wat meer daglicht". Lachend kijken we rondom ons naar het volle ondergrondse magazijn.

Wij zijn geen winkel, maar werken op de achtergrond

De eigenheid van Kirikou ligt in de nauwe samenwerking met diverse lokale partners. "Mensen wandelen het magazijn van Kirikou niet binnen. Wij zijn geen winkel, maar werken op de achtergrond", vertelt Cindy. Het zijn de organisaties met wie Kirikou samenwerkt, zoals het OCMW, scholen, crèches en vroedvrouwen, die een bepaalde nood bij een gezin opmerken. "Als de vroedvrouw opmerkt dat er geen bedje of borstvoedingskussen voor de baby is, dan dient zij een aanvraag bij ons in." Kirikou voorziet dan een op maat samengesteld pakket van kleren en materiaal. "Wij willen onze partnerorganisaties ontlasten, zodat zij zich kunnen focussen op hun hulpverlenings- of onderwijsproject. Er is een goede samenwerking. Als we volwassenkleding krijgen, sturen wij die door naar de Kringwinkel, het CAW of Buurtwerk 't Lampeke. Als er vuile kleren geschenken

worden, springt het Woonzorgcentrum Edouard Remy, gelegen aan de overkant van de straat, soms in voor de was van de kleren. We werken samen op alle niveaus."

De kracht van het kleine

"Het belangrijkste doel van Kirikou is om bij de ouders de zorgen over het materiaal dat ze nodig hebben voor hun kinderen weg te nemen, en om zo de kinderen gelijke kansen te geven." De naam "Kirikou" komt dan ook niet toevallig van de animatiefilm "Kirikou en de Heks". Het jongetje Kirikou groeide op in een Afrikaans dorpje dat werd onderdrukt door de heks Karaba. Hoewel Kirikou klein is, toont hij uitzonderlijke moed, hoop en begrip, waardoor hij zijn dorp kan bevrijden van de kwaad-aardige heks Karaba. Hij laat zien dat zelfs wie klein lijkt, grote dingen kan doen. Die kracht van het kleine is waar ook het Leuvense Kirikou voor staat.

"Voor elk probleem, klein of groot, zoeken we een oplossing", vertelt Cindy. "Als er aan het begin van het schooljaar een tekort is aan boekentassen, turnpantoffels of brooddozen, doen we een oproep bij de scholen." Daarnaast post Kirikou ook regelmatig een oproep op haar sociale media-kanalen. "Zo lanceerden we in de maand november een oproep voor winterjassen, dat was een groot succes." Ook bedrijven en serviceclubs zoals de Rotary spelen hierbij een belangrijke rol. Wanneer er een blijvend tekort aan bepaalde spullen is, start Kirikou een project op om deze spullen zelf te kunnen aankopen. "Afgelopen jaar hebben we enkele dubbele buggy's voor tweelingen kunnen aankopen dankzij een project samen met de Rotaract Club van Leuven." Ook pampers en fopspeentjes worden regelmatig aangekocht.

De vraag naar steun is erg gevarieerd. "Ik herinner mij een gezin wiens huis volledig was afgebrand. De kinderen moesten de volgende dag terug naar school. Dat gezin had zoveel zorgen, maar met ons steunpakket hebben we hun leed toch wat kunnen verlichten", vertelt Cindy.

Elk puzzelstukje telt en wordt geteld

Alles dat wordt meegegeven aan de gezinnen is volledig in orde. "We willen de gezinnen vooruit helpen. We vinden het heel belangrijk dat we geen kleren met gaten meegeven", zegt Veva. "Alle spullen worden zorgvuldig nagekeken. Zo gaan onze vrijwilligers elke puzzel die we krijgen, nakijken op zijn volledigheid: elk puzzelstukje is door een vrijwilligershand gegaan." Als er verschillende aparte knutselmaterialen worden gedoneerd, brengen de vrijwilligers deze samen in één knutselpakket. "Daar kan een kind dan effectief mee aan de slag gaan", vertelt Cindy.

Kirikou is een zinvol plekje waar iedereen kan groeien

De vrijwilligers zijn belangrijk voor Kirikou, maar Kirikou is ook belangrijk voor hen. "Vanuit onze organisatie kunnen we niet alleen iets betekenen voor de gezinnen die we helpen, maar ook voor onze vrijwilligers", vertelt Veva. We kijken naar een muur die volhangt met foto's van alle vrijwilligers. Het team is even gevarieerd als de catalogus van Kirikou. "We zijn gestart met gepensioneerde vrijwilligers, maar die groep is al snel uitgebreid naar jongere mensen, die wegens hun mentale zorgen het vrijwilligerswerk aangripen om hun leven terug structuur en zin te geven. Er zijn ook vrijwilligers die meehelpten om Nederlands te leren en zich zo integreren." Veva en Cindy stellen de shiften van vrijwilligers

telkens zorgvuldig samen. Het is altijd een gezonde mix van anciens en nieuwkomers, van jong en oud, en van Nederlandstaligen en anderstaligen. "Vaak ontstaan er zelfs mooie vriendschappen."

Elke vrijwilliger heeft ook zijn eigen taak. "Enkele handige Harry's kijken de buggy's na, of zetten het speelgoed in elkaar. Anderen sorteren liever kleren, of ontfermen zich over de logistiek. Er is voor ieder wat wils", lacht Veva. "Kirikou is dan ook een zinvol plekje waar ieder kan groeien", vertelt Cindy trots, die zelf ooit als vrijwilligster begon. "Zo kreeg ik eens een e-mail van een vrijwilligster die bij ons een tijdje gewerkt heeft na haar burn-out, en erna terug een job gevonden heeft. Ze schreef: 'Jullie hebben mij zo welkom doen voelen. Ik zat alleen thuis, maar bij jullie werd ik omringd.' Daar doe je het voor." Ook scholen komen regelmatig een handje helpen bij Kirikou. De kinderen leren hier veel uit.

Het ideale scenario is dat we niet meer nodig zouden zijn

Terwijl we het magazijn verlaten, dromen Veva en Cindy over een zonnige toekomst. Als het van Veva en Cindy afhangt, is het ideale scenario dat Kirikou niet meer nodig zou zijn. "De vraag naar steun blijft echter toeneemen", zegt Veva. "Onze droom is om een mooie plek te vinden voor ons project, waar we nog veel vrijwilligers kunnen ontvangen."

Een woud van mogelijkheden, met de wielen op de grond

Woudlucht is een school voor bijzonder onderwijs voor leerlingen met diverse ondersteuningsbehoeften. De school biedt zowel kleuteronderwijs als lager en secundair onderwijs aan, met een focus op individuele begeleiding, zelfredzaamheid en het welzijn van elke leerling, in een multidisciplinair en warm kader.

Groen licht voor verkeersveiligheid

De naam *Woudlucht* is niet toevallig gekozen. De school ligt aan de rand van het prachtige Heverleebos. Aan het verkeerspark, gelegen in een groene buitenhoek van het schoolterrein, ontmoeten we Kristel Vandenbempt. Kristel is al vijentwintig jaar kinesiste in Woudlucht en is er daarnaast ook de drijvende kracht achter vele projecten zoals het verkeerspark.

Het verkeerspark is een plek waar kinderen theoretische kennis en praktische vaardigheden leren om als fietser veilig aan het verkeer te kunnen deelnemen. Het terrein is realistisch ingericht met wegen, kruispunten, verkeerslichten, en zelfs een rondpunt.

"Van kleins af ben ik al gepassioneerd door de fiets-sport", vertelt Kristel. "Wielrennen is altijd de rode draad door mijn leven geweest. Als kinesiste in Woudlucht kreeg ik vaak te horen dat er nood was om kinderen goed te leren fietsen in een veilige omgeving. Samen met de VSV (Vlaamse Stichting Verkeerskunde) heb ik dit project opgestart."

Alle tandwielen in beweging: van de burgemeester tot Woudlucht Go Classic

Dat is natuurlijk gemakkelijker gezegd dan gedaan. Het verzamelen van de nodige fondsen blijft een constante uitdaging. "De Stad Leuven heeft veel steun geboden. Toenmalig burgemeester Louis Tobback was heel enthousiast over dit verkeerspark. Hij zei tegen mij: 'Kristel, ik ga jouw project steunen, en jij gaat zorgen dat dat draait'", zegt Kristel lachend. De rest van de fondsen zamelden Kristel en haar team zelf in. "Ik organiseer gelukkig heel graag. Zo heb ik al tien fuiven, enkele spaghetti'slagen en een paar ontbijtacties op poten gezet. Een hele periode lang was ik constant op pad om geld in te zamelen." Daarnaast brengt Woudlucht ook elk jaar de Dijlevalleikalender uit. Voor de sportieveling is er de jaarlijkse begeleide fiets- en wandeltocht Woudlucht Go Classic. "Met de opbrengsten van deze acties kunnen we veel projecten binnen Woudlucht financieren, waaronder het verkeerspark."

Een unieke plek vol fiets en feest

Het verkeerspark is een uniek project binnen Europa. Er bestaan mobiele parken waar scholen zelf het materiaal voorzien. Een vast park waar scholen en organisaties naartoe kunnen komen om kinderen te leren fietsen, vind je echter nergens anders dan in Heverlee. Veel scholen (uit het bijzonder én het regulier onderwijs) van in, rond en zelfs ver buiten Leuven, zakken geregeld af naar het verkeerspark. Ook sportverenigingen organiseren er sportkampjes. Op woensdag- en zaterdagmiddagen fungeert het park als locatie voor verjaardagsfeestjes. "De ouders moeten niets doen; wij zorgen voor alles. Op het einde krijgen de kinderen dan een fietsdiploma. Dat is leuk om te zien." Er is nog veel marge voor ontwikkeling. "Zo zouden we ook fietslessen willen geven aan volwassenen die niet kunnen fietsen."

"We focussen naast de verkeersveiligheid vooral op de motoriek en het evenwicht van de kinderen. We vullen het park met kegels en hoepels en laten de kinderen oefeningen doen." Het zijn niet de leerkrachten, maar de opgeleide vrijwilligers van het verkeerspark die de fietslessen geven. "Onze vrijwilligers zijn heel dankbaar en toegewijd. Ze liggen mij na aan het hart. Daarnaast zijn ze bijna nooit ziek", zegt Kristel lachend. Momenteel kan het verkeerspark rekenen op een twaalfstal vrijwilligers. Ondanks hun uitzonderlijke inzet blijven er handen te kort. "Ik denk dat veel mensen die ons nog niet kennen, het heel fijn zouden vinden om kinderen te leren fietsen. Ook zoeken we altijd mensen die mee de kinderfeestjes willen begeleiden of de planten willen onderhouden. Iedereen is welkom."

Leren met Jasper Stuyven

We wandelen richting het gebouw aan de rand van het verkeerspark, waaronder tientallen fietsen gestald staan, netjes per maat en per kleur gerangschikt. "Elke fietsmaat heeft een andere kleur om alles mooi gescheiden te houden. De groene fietsjes zijn bijvoorbeeld voor het eerste en het tweede leerjaar." Het leslokaal, met uitzicht over het verkeerspark, bevindt zich boven in het gebouw. "We hebben hier bewust geen stoelen of banken gezet. De lessen zijn interactief en functioneel." Aan de muren van het lokaal pronken diverse foto's van profwielrenner Jasper Stuyven. "Jasper is de peter van dit project. Hij vindt het heel fijn om zijn schouders hieronder te zetten. Zo organiseert hij elk jaar mee de Woudlucht Go Classic", vertelt Kristel trots. Ook voor inclusie is er veel aandacht. "De twee houten bomen in dit lokaal zijn bijvoorbeeld gemaakt door mensen in een beschutte werkplaats. Deze kan je nergens in de winkel kopen."

Door de bomen het bos blijven zien

Woudlucht is de grootste school voor bijzonder onderwijs in Vlaanderen. "We hebben nu ongeveer 650 leerlingen in totaal. Ook de scholen Klaverblad (in Scherpenheuvel) en Matadi (in Heverlee) maken deel uit van onze school. Dit is voor alle leerlingen een veilige thuishaven, ongeacht hun type of beperking. De klassen tellen daarom acht tot twaalf leerlingen. Voor hen zijn dat genoeg prikkels." De kwetsbaarheid van de kinderen staat centraal. "Als ze het moeilijk hebben, verlaten ze de klas en gaan ze naar een aparte ruimte waar ze kunnen ontspannen. Ze krijgen altijd individuele begeleiding." Woudlucht biedt haar leerlingen de nodige lucht en ruimte: letterlijk en figuurlijk. "We gaan vaak met de kinderen wandelen in het bos. In de lente gaan we te voet naar de Zoete Waters, eten daar een ijsje en daarna komen we terug."

Langs de gebouwen van het internaat wandelen we richting de nieuwe schoolgebouwen, die in 2017 in gebruik werden genomen. Naast de moderne en groene omgeving zijn de subtiele maar persoonlijke toetsen van de leerlingen kenmerkend voor de school. "Dit is ons eigen containerpark, waarvan de leerlingen zelf de houten omheining hebben gemaakt", vertelt Kristel. "Ook de grote houten Woudluchtletters aan de ingang van de school, die dienen als natuur- of insectenhotel, zijn gemaakt door onze leerlingen."

De architectuur en de binneninrichting van de school creëren verbinding met het bos aan de overkant van de straat. De houtelementen aan de gevels en de grote ramen overal in de school brengen de rust van het bos naar binnen. Het dak van de school, waar een van de speelplaatsen zich bevindt, geeft een prachtig uitzicht over het bos. "Hoewel het hier in de zomer erg warm kan zijn, is het gevoel van ruimte uniek. De leerlingen gaan er ook goed mee om, al kunnen we hier tot hun spijt geen vaste voetbalgoals zetten", vertelt Kristel.

Spiegeltje, spiegeltje aan de wand

Aan de hoofdingang staat een grote houten boom, met op de takken de logo's van de organisaties die de school gesteund hebben. "Organisaties zoals Rotary zijn erg belangrijk voor ons. Al jarenlang werken we bijzonder goed samen met Rotary Club Leuven. Samen hebben we al verschillende projecten gerealiseerd zoals het verkeerspark en het sportveld, maar ook kleinere projecten zoals speelkoffers voor het opbergen van het speelmateriaal, een bus voor het vervoer van de leerlingen en een groot speeltuig met een glijbaan waar de kinderen verzot op zijn." Naast het speeltuig heeft de school enkele duidelijke regels geplaatst, waaronder de niet mis te verstane regel: "De houtschijfers niet opeten!" De uitzonderlijke aandacht en zorg waarmee Woudlucht elk project uitwerkt, is indrukwekkend.

Het zijn vaak de kleinere projecten die het verschil maken. "Onze leerlingen hebben hierbij ook inspraak. Onlangs vroegen ze om een grote spiegel op de speelplaats waarin ze zichzelf konden bekijken. De spiegel is net aangekocht en de leerlingen zijn er supergelukkig mee", vertelt Kristel lachend.

De kracht van een kleine wollige vriend

Langs de speelplaats is er een wei waarop drie bruine Ouessantschapen staan. De schapen zijn klein, rustig en vriendelijk, en daarom erg geschikt om bij kwetsbare kinderen te zetten. "De kinderen hebben deze schapen heel graag." Ze zorgen voor rust en vertrouwen, en stimuleren de zintuigen en de sociale vaardigheden van de kinderen. Een schaap accepteert een kind zoals het is, zonder oordeel. Het biedt een veilige thuishaven, net zoals Woudlucht.

Waar het licht blijft branden: een plek met geschiedenis en een thuis met een toekomst

Buurtwerk 't Lampeke is een sociale organisatie in de Riddersstraat in Leuven die zich inzet voor de versterking van de buurt en de strijd tegen kansarmoede en sociale uitsluiting. Naast kinderopvang, jeugdwerking en activiteiten voor volwassenen en gezinnen, kunnen mensen er ook terecht voor een ondersteunend gesprek of een warme maaltijd. Het doel is om een warme en veilige plek te kunnen bieden waar mensen zich thuis voelen en kunnen groeien.

Van fabriek tot thuishaven

Buurtwerk 't Lampeke vierde dit jaar niet alleen haar 55^e verjaardag, maar opende ook een nieuw buurthuis, Pand 57, opnieuw in de Riddersstraat. In de binnentuin ontmoeten we Karin Nelissen, algemeen coördinator van Buurtwerk 't Lampeke.

“Het pand is de voormalige directeurswoning van de oude breigoedfabriek ‘Fabota’ en heeft een mooie erfgoedwaarde”, zegt Karin. Het werd volledig verbouwd met respect voor het milieu en de oorspronkelijke stijl, met als resultaat een huiselijke en rustige ontmoetings-

plek. De moderne open keuken is er feilloos verbonden met de grote leefruimte met orangerie, die een parketvloer, prachtige hoge plafonds en beschermde gekleurde glasramen heeft. “Het pand erkent de waardigheid van de mensen die hier komen. Dat vinden we heel belangrijk”, vertelt Karin.

Buurtwerk 't Lampeke is ontstaan in de jaren 60. “De Ridderbuurt is de voormalige arbeidersbuurt van Leuven. Een jonge studente merkte er de kansarmoede op en startte een vrijwilligersorganisatie. Het hoofddoel was – en is nog steeds – de strijd tegen armoede en sociale uitsluiting. Mensen in armoede worden helaas dikwijls geleefd.”

Sindsdien is Buurtwerk 't Lampeke enorm gegroeid en bestaat het uit vijf deelwerkingen: het buurthuis zelf, kinderdagverblijf de Wurpskes voor baby's en peuters en kinderverwerking Fabota, die zich richt op kinderen uit het basisonderwijs en hun ouders, met activiteiten zoals huiswerkbegeleiding en speelpleinwerking. Verder is er gezinswerking Prego, die gezinnen met jonge kinderen ondersteunt en jongerenwerking Den Tube, die een ontmoetingsplek voor jongeren vormt met een vestiging zowel op een boot in de Vaartkom (die de jongeren in 1987 zelf gerenoveerd hebben) als in een oude conciërgewoning in het Bruulpark.

Bouwen aan kansen via drie pijlers

“Onze doelstelling behalen we via drie pijlers. De eerste pijler is het basiswerk: dat is de verbinding maken met en tussen de mensen. Veel mensen hebben geen familie of netwerk meer, maar vinden dat gelukkig wel binnen onze werking. Hierdoor worden wij echt één gemeenschap. We organiseren heel wat activiteiten zoals buurtmaaltijden, crea-activiteiten, een fietstocht of een avond naar het theater. We zorgen er ook voor dat mensen elkaar ongedwongen kunnen ontmoeten, geven juridisch advies en bieden een douche of wasmachine aan.” De projectwerking vormt de tweede pijler. “We zetten daarbij in op de talenten en krachten van mensen. Door de armoede is er vaak geen mentale ruimte meer voor de ontwikkeling van talenten. Wij proberen dit te veranderen. Zo hebben we hier onder meer een circusgroep en een voetbalclub. Een kind uit onze percussiegroep is doorgegroeid tot dirigent van deze groep”, zegt Karin met gepaste trots.

De derde pijler, ten slotte, is het beleidswerk. Buurtwerk 't Lampeke is een erkende vereniging waar mensen in armoede het woord krijgen. “Dit laat ons toe om mee aan

diverse beleidstafels te zitten. Soms nemen we mensen in armoede mee naar een overleg, zodat ze mee kunnen discussiëren over nieuwe beleidsvoorstellen. We zorgen er altijd voor dat hun stem gehoord wordt.” Zo heeft Buurtwerk 't Lampeke al veel stenen verlegd en organisaties in het leven geroepen. “Wij zien talrijke hiaten in het leven van de mensen. We gaan dan kijken of dit een collectief probleem is en of daar een antwoord op is. Vinden we dit niet, dan starten we zelf initiatieven op. Een voorbeeld daarvan is het wijkgezondheidscentrum in de Ridderbuurt. Veel mensen in armoede gingen niet naar de dokter, omdat dit geld kost, met alle gevolgen van dien. Het centrum biedt een alternatieve, forfaitaire financiering aan die deze financiële drempel wegneemt. Ook de organisatie Link In De Kabel, die zich richt op kwetsbare kinderen en jongeren en werkt rond mediawijsheid, is zo ontstaan”, vertelt Karin.

Huisvesting als sleutel

“We werken niet alleen nauw samen met de Stad Leuven, maar ook met andere lokale organisaties. Ons netwerk is heel breed. We willen elkaar aanvullen, zonder op elkaars speelveld te komen. Daar zijn de middelen te schaars voor.” Het thema huisvesting staat centraal bij Buurtwerk 't Lampeke. “Leuven is een fijne stad, maar iedereen wil hier wonen, waardoor het een onbetaalbare stad wordt. Projectontwikkelaars kopen heel wat huizen op”, zegt Karin bezorgd. “Probeer maar eens stevig in je schoenen te staan in de samenleving als je geen kwalitatieve woning hebt. Het probleem van huisvesting is helaas van alle tijden. Tegelijkertijd is dit ook één van de belangrijkste hefboomen tegen armoede”, zegt Karin.

Een luisterend oor voor werk en welzijn

Een misvatting over mensen in armoede is dat ze vaak niet werken. Het omgekeerde blijkt waar. “De meeste mensen gaan gewoon werken. Ze doen vaak fysiek zwaar werk en hebben moeilijke uren. Zij hebben geen bedrijfswagen om zich te verplaatsen. Ook zien we regelmatig hooggeschoolde mensen die in België een beter leven zoeken, maar wier diploma hier niet erkend wordt. Ze gaan dan aan de slag als poetshulp.” Voor mentaal welzijn is er ook veel aandacht. “Het eerste wat wij doen, is mensen zich hier veilig laten voelen. Dit gaat vooral om het creëren van een gemeenschap en het bieden van een luisterend oor. Je kan met je zorgen en vragen naar hier komen, maar je kan ook gewoon voor je plezier naar hier komen om leuke verhalen te delen. Als we merken dat mensen professionele psychologische hulp nodig hebben, verwijzen wij hen door naar een eerstelijnspsycholoog.”

Van fietsenmaker tot wereldkampioen: een verhaal van een gemeenschap met impact

Vandaag zijn er 35 werknemers en meer dan 200 vrijwilligers actief bij 't Lampeke. “Zij vormen de basis van de werking en zijn ongelooflijk belangrijk. Het vrijwilligerswerk is heel divers: van een verantwoordelijke voor de bibliotheek of huiswerkbegeleider, tot kok of fietsenmaker. Ook de (financiële en fysieke) steun van organisaties zoals Rotary is cruciaal. Ik denk aan de laptops

en de fietsjes die wij hierdoor kunnen aanbieden. Zonder die steun zouden wij heel veel dingen niet kunnen doen”, vertelt Karin.

Zelf is Karin 33 jaar geleden begonnen als vrijwilligster bij den Bokal, de tweehandelswinkel van de buurtwerking. “Ik heb hier veel verschillende functies gedaan en heb nooit aan carrièreplanning gedaan. Ik ben nu coördinator en ben nog geen enkele dag tegen mijn zin gaan werken. Wat mij drijft, is mijn rechtvaardigheidsgevoel. Al van jongs af aan”, zegt Karin al lachend. “Wanneer ik hier binnenkom, spreekt iedereen mij aan als Karin. Er is hier weinig hiërarchie. Dat is heel fijn.” De concrete impact van de organisatie is ook erg merkbaar na al die jaren. “Eén van de kinderen die naar Fabota kwam toen ik begon, is nu wereldkampioen kickboksen. Iemand anders is professioneel voetballer of heeft na veel levensstrijd een diploma kinderverzorg behaald. Dat zijn rolmodellen voor de kinderen. Hun foto's hangen we binnenkort trouwens aan de muur via een pas opgestart fotoproject”, vertelt Karin.

Een Leuvense inspiratiebron: het geheim van Buurtwerk 't Lampeke

Buurtwerk 't Lampeke is ook een inspiratiebron voor andere gemeenten. “Als mensen naar hier komen, benadruk ik altijd dat dit een werk van bloed, zweet en tranen is van 55 jaar lang. Dit is er niet zomaar gekomen, maar we willen mensen altijd wel inspireren en mee op weg zetten. Elk jaar investeren wij daarom in ons jaarboek, waarin wij alles mooi in detail uitwerken en toelichten.” Karin gaat het kleurrijke en stevige jaarboek halen. “Hier zie je bijvoorbeeld dat we op jaarbasis 270 verschillende kinderen ontvangen in onze kinderverwerking”, zegt Karin trots.

Karins droom voor de toekomst is dat de overheid blijft investeren in de organisatie. “Dit jaar is het bijzonder spannend, aangezien we het jaar na de verkiezingen zijn”, zegt Karin wat bezorgd. “Maar het meest van al wens ik elke gemeente een buurtwerk als 't Lampeke toe. Ik geloof heel erg in wat wij doen.” Met een glimlach trekken we de deur achter ons dicht, maar het licht van Buurtwerk 't Lampeke, dat blijft branden.

Waar uitstromers weer instromen: een school waar elke leerling opnieuw koers zet

Ponton43 is een school voor buitengewoon secundair onderwijs gelegen in Lovenjoel. De school richt zich op jongeren met gedrags- en emotionele problemen die ondanks voldoende intelligentie, goede intenties en motivatie, vastlopen in het reguliere onderwijs. Ponton43 biedt hun een ondersteunend platform en een veilige haven om hun schoolse attitude te verbeteren en hun studies verder te zetten zoals hun leeftijdsgenoten.

Trede per trede richting een diploma

Klein Park in Lovenjoel is een imposante site vol grote institutionele gebouwen die gebruikt worden voor de ondersteuning van kinderen met zorgen. Aan een van de gebouwen wacht David Bruyninckx, directeur van Ponton43, ons op. Terwijl we de negentig treden richting het zolderverdiep trotseren, zegt David lachend: "Het enige handige aan deze trap is dat het de leerlingen toelaat om hun emotionele rugzak beneden te laten en zich te focussen op een dag les."

De naam Ponton43 symboliseert de missie van de school. Het cijfer 4 staat voor *opleidingsvorm 4*: dit zijn leerlingen die voldoende intelligent zijn om een regulier diploma te behalen. Het cijfer 3 staat voor *type 3*: dit zijn jongeren met gedrags- en emotionele problemen. Een ponton is een drijvend platform dat ondersteuning biedt. "De leerlingen die bij ons terechtkomen, zijn leerlingen die van de ene school naar de andere gestuurd werden en die door hun gedrag geen aansluiting vonden in het reguliere onderwijs. Ons doel is om deze jongeren te begeleiden naar het behalen van een diploma secundair onderwijs", zegt David.

Een ponton voor wie even geen vaste grond heeft

David stond mee aan de wieg van Ponton43. "Voorheen werkte ik in het psychiatrisch ziekenhuis in Kortenberg. Ik begeleidde twee patiënten die geen plek vonden in een school, hoewel zij zelf graag opnieuw naar school wilden gaan. Het probleem van leerlingen die uitstromen zonder diploma, is actueel, ook in Leuven. De Stad Leuven heeft verschillende mensen uit het onderwijs, welzijn en zorg samengebracht, en uit dit overleg is het idee van Ponton43 ontstaan. Vzw Ter Bank was bereid om het schoolbestuur op zich te nemen, maar ze zoch-

ten nog iemand die bekend was met de problematiek om het project mee vorm te geven. Vanuit mijn achtergrond als leerkracht en therapeut, en met een hart voor jongeren die moeilijk hanteerbaar gedrag stellen, heb ik me kandidaat gesteld", zegt David. "Ik geloof dat 99% van de mensen goed zijn, maar je moet ze op de juiste manier op de juiste plek kunnen krijgen."

Ponton43 is uniek in Vlaanderen. "We worden met argus-ogen gevolgd", zegt David lachend. De school is gestart met zesentwintig leerlingen. Volgend jaar zullen dat er zesentwintig zijn. "We hopen binnen drie jaar een tachtigtal leerlingen te begeleiden." Op 1 september 2023 opende de school met een eerste graad. "Intussen zijn we bezig aan ons eerste jaar met een tweede graad, waar we zeven leerlingen begeleiden die schoollopen in een reguliere school. Zij zijn nog altijd aanwezig in de ontvangende school, terwijl ze anders nooit de paasvakantie gehaald zouden hebben. Ons doel is om ze aan boord te houden", zegt David. "Bij de opvolging van een van onze leerlingen die momenteel schoolloopt in een samenwerkende school in Leuven, zei die directeur tegen mij: 'Hij telt gewoon mee in onze school en is een van ons.' Dat is ons doel", vertelt David trots.

"Een leerling zei eens tegen mij: 'Ik wil dat je me nu buitensmijdt.' Ik heb dat niet gedaan."

De focus ligt op onderwijs. "De leerling doet zijn eerste graad middelbaar onderwijs hier, en daarna zet die zijn traject verder in een reguliere middelbare school waarmee wij nauw samenwerken. We proberen met veel scholen – nu zijn dat er een tiental in en rond Leuven – samen te werken om onze leerlingen zoveel mogelijk te kunnen spreiden. We kijken naar de interesses van elke leerling en maken dan samen met hen de juiste schoolkeuze. Hierna blijven we de leerling begeleiden terwijl die voltijds les volgt in een reguliere school", licht David toe. "Als het wat moeilijker gaat, kan de leerling een dag per week of meer in samenspraak met de ontvangende school naar ons terugkomen om rust te vinden. We ondersteunen de school door die leerling er even uit te halen."

"Onze leerlingen willen een diploma halen en normaal zijn. Ze willen later een job, een huis en kinderen. Ik heb nu een leerling die volgens mij later ingenieur zal worden", zegt David. "Ze willen normaal zijn." Hun gedragsproblemen werpen hier helaas vaak een schaduw over. "Ik heb nog nooit een leerling uitgesloten. Een leerling zei eens tegen mij: 'Ik wil dat je me nu buitensmijdt. Het is goed geweest. Ik wil thuis zijn.' Ik heb dat niet gedaan. Dat is trouwens de leerling die het nu zo goed doet in die Leuvense school", zegt David. "Jongeren moeten zich hier veilig voelen. Er is

een duidelijk systeem: alle leerkrachten zeggen en doen altijd hetzelfde. Als je elke dag een halfuur te laat komt, dan gaan we elke dag zeggen: we vinden dat niet fijn, maar we zijn blij dat je er bent, en probeer morgen op tijd te zijn. Dat perspectief naar groei aanbieden, is heel belangrijk."

Van kapel tot Mont Blanc: leren met perspectief

Ponton43 is een school, geen zorginstelling. "Maar als het moeilijk gaat in de les, kan de leerling wel zelf kiezen om eruit te gaan. Het idee is: hoe kan ik weer tot rust komen, zodat ik opnieuw les kan gaan volgen? De leerstof is identiek aan die in andere scholen, maar ze leren ook omgaan met zaken die ze later nodig zullen hebben", zegt David, terwijl we in een ruimte in aanbouw staan waar verschillende bouwapparaten liggen en een werktafel staat. "Zo leren de leerlingen werken met een cirkelzaag en een boormachine. Ze hebben veel respect voor de materialen." Samen met de leerlingen werkt de school de ruimte verder af. "Op dit project zijn ze erg trots", zegt David.

"Wij gaan de leerlingen ook aanleren wat ze nodig hebben om les te kunnen volgen in de klas. Veel leerlingen hebben een kort lontje en worden snel boos. Boosheid is een dekmantel voor hun angst en kwetsbaarheid. Wij zijn hiermee aan de slag gegaan. Om te beginnen zijn de klassen klein. Ze bestaan uit vier tot zes leerlingen." Daarnaast zijn er meer ramen dan muren. "De leerkrachten kunnen elkaar dus steeds zien en voelen zich niet eenzaam." De leerlingen krijgen ook les in de centrale ruimte van de school, en soms zelfs buiten. "Achter de school ligt een park met een mooi bos. We gaan vaak naar buiten want dat brengt rust. Zo heeft onze leerkracht godsdienst onlangs lesgegeven aan de kapel van Ermelindis. Dat is twintig minuten wandelen van hier. Die wandeling maakt het verschil. De leerkracht heeft in de kapel effectief les kunnen geven. Dat was haar nog niet eerder gelukt dit schooljaar", vertelt David.

In het midden van de centrale hal staat er een bord met een grote kaart van Frankrijk. Elk jaar maakt de school een reis naar de Jura, een streek in Frankrijk. "We logeren er in een refuge en worden voor een week de *gardiens* (bewakers) van het gebied. We geven er les en gaan op zoek naar wat de natuur ons kan bieden. Die omgeving brengt rust. Een les met zicht op de Mont Blanc over het ontstaan van de Alpen zal je niet snel vergeten", zegt David.

De kracht van 4 eenvoudige regels

David en zijn team hebben over alles nagedacht. "Aanwezigheid is enorm belangrijk. De leerlingen moet voelen dat er een vangnet is en dat we het beste met hen voorhebben. Duidelijkheid, structuur en voorspelbaarheid zijn hierbij cruciaal." Overal in het schoolgebouw hangen dezelfde vier regels op. "De regels zijn heel simpel: 1. We hebben respect voor elkaar. 2. We doen mee met de lessen. 3. We helpen elkaar. 4. We maken geen herrie. Op deze regels vallen wij altijd terug. Een schoolreglement van negentig bladzijden bestaat wel, maar is niet aan de orde. Dat leest toch niemand", zegt David lachend.

De leerkrachten zijn opgeleid om met de zware emotionele bagage van de leerlingen om te gaan. "Zij hebben die opleiding gevolgd, omdat ze heel graag les willen geven. Het is een sterk team van leerkrachten die willen en durven. Een

van onze leerkrachten is 54 jaar. Hij zei tegen mij: 'Ik kies hiervoor. Dit voelt als de laatste stap in mijn carrière en ik ga mij volledig smijten.' Dat is mooi", zegt David.

Van soep naar succes

Alle begin is moeilijk. "Omdat we zo klein zijn, krijgen we niet veel geld. Zonder de steun van of de samenwerking met organisaties zoals Rotary zouden wij niet bestaan. Elk meubelstuk dat je hier ziet staan, hebben wij gekregen." Ponton43 is altijd op zoek naar dergelijke steun, in de vorm van middelen om bijvoorbeeld schoenen of een busabonnement voor een leerling te financieren, maar ook in de vorm van helpende handen om bijvoorbeeld te helpen bij het maken van soep. "We merkten dat leerlingen soms geen eten meekrijgen van thuis. We zijn dan gaan samenzitten met een voedselhub uit de buurt en krijgen nu voedseloverschotten waarmee we samen met de leerlingen soep maken. De leerlingen zijn erg trots dat ze dit zelf kunnen doen. Zo wilde een van de leerlingen absoluut zelf zijn eigengemaakte soep opdienen tijdens onze jaarlijkse quiz. Hij heeft tot een uur 's nachts soep uitgedeeld. Hiervoor kreeg hij een applaus. Dat was voor hem een prachtig moment. Daarnaast leren ze om een gezonde maaltijd klaar te maken: win win." Daar stopt het niet. "Tijdens de les economie hebben de leerlingen dan een balans opgemaakt van de kosten, inkomsten en winst van de quiz." De aanpak is veelzijdig en bijzonder doeltreffend. Misschien moet het reguliere onderwijs eens een kijkstage lopen bij Ponton43?

Richting een toekomst waar niemand uit de boot valt

"Naar de toekomst toe willen we een expertisecentrum zijn waarop scholen beroep kunnen doen. Zo willen we vermijden dat leerlingen naar hier moeten komen. Een groot aantal van de leerlingen die uit de boot vallen, kan je opvangen met de juiste begeleiding. Mijn doel is geslaagd, als deze school niet meer moet bestaan, maar ik hoop vooral dat we de weg naar inclusie kunnen maken. Op termijn zouden alle leerlingen in reguliere scholen opgevangen moeten worden", zegt David terwijl we de negentig treden opnieuw naar beneden gaan. In tussentijd zal Ponton43 dapper verder blijven drijven op de woelige wateren van het onderwijs.

Kleine helden met grote dromen. Zorg en wetenschap die samengroeien

Het kinderziekenhuis is een gespecialiseerde afdeling binnen het Universitair Ziekenhuis Leuven, gericht op de zorg voor baby's, kinderen en jongeren tot 18 jaar. De combinatie van hoogstaande, gespecialiseerde, medische zorg in een kindvriendelijke omgeving, gepaard met multidisciplinair onderzoek en opleiding, is uniek en wereldwijd toonaangevend.

Pioniers in kindergeneeskunde die samen werken aan morgen

Aan de ingang van het UZ Leuven, campus Gasthuisberg, wacht Gert-Jan Bakx ons op. Hij is adviseur meenaaft biomedische wetenschappen bij de KU Leuven. Na een wandeling van een tiental minuten langs ettelijke kronkelgangen, komen we aan bij het kinderziekenhuis, waar professor Gunnar Buyse, hoofd van de afdeling sinds 2017, ons hartelijk verwelkomt. "Als universitair ziekenhuis zorgen wij voor de kinderen met de zwaarste aandoeningen. De evolutie van de kindergeneeskunde die wij de voorbije decennia gezien hebben, is fascinerend. Ziektes die vroeger niet behandelbaar waren, zijn dat nu plots wel. De zorg is complexer en intenser", vertelt professor Buyse. Technologie speelt hier een belangrijke rol bij. "Zo gebruiken we de techniek van *augmented reality* (het scherm geeft een live beeld weer van de werkelijkheid, waaraan de computer bepaalde elementen kan toevoegen) om de pijn en de stress bij het kind te verminderen wanneer er opnieuw een katheter geprikt moet worden."

De enorm brede expertise binnen de KU Leuven draagt bij aan deze constante innovatie en creëert veel synergie. "De samenwerking met ingenieurs en onderzoekers is fenomenaal en inspirerend, in alle richtingen", zegt professor Buyse trots. "De samenwerking strekt zich ook uit tot andere projecten van de KU Leuven, zoals het Rondoufonds, dat zich inzet voor het wetenschappelijk onderzoek naar behandelingen voor de ziekte van Duchenne, een erfelijke spieraandoening", vertelt adviseur Bakx.

Waar de financiering van de gezondheidszorg stopt, begint het verschil

Als je goud wil, moet je graven. "Om telkens net dat stapje verder te kunnen gaan, is de steun van organisaties zoals Rotary cruciaal. De VR-brillen, de techniek van de

augmented reality en onze kunstprojecten zijn projecten die het verschil maken, maar deze zijn enkel mogelijk dankzij dergelijke steun. Als we terugvallen op wat de gezondheidszorg financiert, zijn daar eenvoudigweg geen middelen voor. De kwaliteit moet top zijn. Het moet veilig zijn, maar dat kost geld", vertelt professor Buyse.

Kunst als kompas en muziek als krachtig instrument

Naast de hoogste kwaliteit van medische zorg staan de ontwikkeling, de levenskwaliteit en de toekomst van het kind centraal. Ernstige ziektes en zware behandelingen kunnen een grote impact hebben op de ontwikkeling van een kind. Het kinderziekenhuis zet daarom ook in op muziek en kunst als vorm van therapie. Samen met KU Leuven, Stad Leuven en Museum M is er een unieke samenwerking ontstaan, waarbij kunstenaars en artiesten naar het kinderziekenhuis komen. "Er was eens een dansproject waarbij één van de dansers een meervoudig beperkte jongen mee op het podium had genomen. Iedereen dacht dat de blinde en verlamde jongen daar niets aan zou hebben, maar tot ieders ongeloof, danste de jongen mee. Na het optreden zei zijn moeder tegen mij: "We kunnen naar huis. Het is opgelost", vertelt professor Buyse lachend.

Recent heeft het kinderziekenhuis een nieuw project opgestart: de doctoraatstuin. Disclaimer: dit is geen tuin waar doctoraatsstudenten tussen hun boeken en labomateriaal kunnen vertoeven. "Het is een project, een proeftuin, waarin onderzocht wordt wat kunst betekent voor de zieke kinderen. Hiervoor zijn we erin geslaagd om een violiste, een muziektherapeute, aan te stellen als hoogleraar. We hopen begin volgend jaar een nocturne te organiseren waar we de eerste resultaten kunnen presenteren", vertelt professor Buyse.

Zorg die het hart raakt: elk detail telt

Het nieuwe kinderziekenhuis is geopend in 2019. "Bij de bouw zijn we vertrokken vanuit het idee dat we de patiënt en zijn gezin centraal willen stellen. We hebben altijd aandacht voor de persoon in zijn geheel. Elke zorgverlener vertrekt vanuit deze ingesteldheid, en elk detail is hierbij belangrijk. Zo hebben we geïnvesteerd in een soort parket om een huiselijk gevoel te creëren. De schuifdeuren van de kamers komen tot aan het plafond, zodat er meer connectie is met de gang als de deuren openstaan."

De gangen hangen vol tekeningen en kunstwerkjes van de kinderen. "Dat brengt veel kleur. Het is mooi om te zien hoeveel talent de kinderen hebben." De kinderen kunnen hun talent ontwikkelen en zich helemaal verliezen in de kunst. "Tijdens een festival dat we enkele jaren geleden zelf organiseerden, heeft een jongentje met een ongeneeslijke ziekte een liedje gebracht. Hij zong dat hij zelf niet bang was voor de dood, maar wel voor hoe zijn ouders ermee zouden omgaan. Die stonden met hun ogen vol tranen. Muziek is een krachtig en niet te onderschatten instrument, zeker voor kinderen. Zij kunnen zo boodschappen geven die zij anders niet zouden kunnen brengen of verwoorden."

De dankbaarheid is groot. "Vanuit mijn rol zie ik vaak patiënten die uit dankbaarheid voor de goede zorg en behandeling iets terug willen doen. Zo wilde een voorafmalige patiënt graag een feest organiseren ten voordele

van het kinderziekenhuis. Dat is mooi om te zien. Dan is de cirkel rond", vertelt adviseur Bakx.

Ze gaan naar school, zoals ook andere kinderen dat doen

De school van het kinderziekenhuis bevindt zich in het gebouw ernaast, en is toegankelijk via een luchtbrug. "Dat is met opzet gedaan, zodat de kinderen echt naar school kunnen gaan en geen les moeten volgen vanuit hun bed. Ze gaan naar school, zoals ook andere kinderen dat doen. We denken aan alles", vertelt professor Buyse.

Een dak vol veerkracht, hoog boven Leuven

We komen op het dak van het kinderziekenhuis, dat een prachtig uitzicht geeft over Leuven. "We zijn heel trots op dit dak dat we mede dankzij de financiering van Rotary Club Leuven hebben kunnen realiseren. Het is een recreatie- en therapieterras, waar de kinderen de kans krijgen om even te ontsnappen." Het daglicht en de buitenruimte dragen hieraan bij. Alle speeltuigen en ook de ondergrond zijn veilig, duurzaam en aangepast aan de noden van de patiënten. "Het is als het ware een stukje buitenwereld dat binnen wordt gebracht: een plek waar de veerkracht aangewakkerd wordt. Veerkracht bepaalt mee hoe je eruit komt", licht professor Buyse toe.

We sluiten het bezoek af in de inkomhal van het gebouw. In de lucht hangt een enorme Japanse kraanvogel, uit papier gevouwen en beschilderd met wolken. "De Japanners geloven dat wie 1000 kraanvogels vouwt, genezing, geluk en een lang leven kan verkrijgen. Dat is de reden waarom wij hier één grote kraanvogel hebben gehangen", zegt professor Buyse. Het symboliseert perfect waar het kinderziekenhuis voor staat: een positieve boodschap van veerkracht, met een knipoog naar kunst. Een plek waar zieke kinderen hun vleugels kunnen uitslaan.

De buitengewone kracht van maatwerk en collegialiteit

Ter Bank is een school voor buitengewoon onderwijs, gericht op kinderen met ontwikkelingsvertraging of een verstandelijke beperking (type 2), en autismespectrumstoornissen (type 9). De school biedt kleuter-, basis- en secundair onderwijs aan, telkens aangepast aan de individuele noden van elk kind.

Innovatief onderwijs in een historisch kader

Aan de ingang van het voormalige kartuizenklooster aan de Tervuursesteenweg in Heverlee wachten Liesbeth Van Hemelrijck, algemeen directeur van Ter Bank, en haar team ons op. "Onze school heeft een zeer divers publiek. We bieden zowel opleidingsvorm 1 als 2 aan in het secundair onderwijs." Het onderwijs is gericht op maatschappelijke participatie en arbeidsdeelname in een omgeving met ondersteuning. "In totaal tellen we ongeveer 300 leerlingen en 108 personeelsleden", zegt Maartje Van Braband, administratief directeur.

Er is geen handleiding. Het is maatwerk omdat elke leerling anders is.

De klassen zijn klein en tellen maximum acht leerlingen. Per klas zijn er verscheidene leerkrachten, die onder-

steund worden door een team van orthopedagogen, logopedisten, kinderverzorgers en verpleegkundigen. "We streven naar een maximale zelfstandige ontplooiing van elk kind. De leerlingen hebben in vele contexten begeleiding nodig. Alles is dus aangeleerd. Zo gaan ze winkelen, leren ze fietsen of zelfs de was opplooien. De klemtoon ligt erg hard op het leren zelfstandig te zijn en de leerling zo functioneel mogelijk te maken." Sterkere leerlingen gaan later vaak aan de slag in een maatwerkbedrijf. "Wij leren hen dan hoe ze de bus moeten nemen. Maar er is geen handleiding. Het is maatwerk omdat elke leerling anders is."

Voor de leerlingen is Ter Bank vaak meer dan een school. Ze voelen er zich begrepen. "Oud-leerlingen blijven trouw aan de school. Tijdens het schoolfeest komen ze vaak nog eens langs. De leerlingen met wie je het moeilijkste traject hebt afgelegd, komen zelfs het vaakst terug. We laten hen ook pas los, als we weten dat ze in goede handen zijn."

Collegialiteit als fundament

De aanpak van Ter Bank is doeltreffend, zowel binnen als buiten de schoolmuren. "Het Bèta-communicatiesysteem is hier een mooi voorbeeld van. Onze logopedisten hebben dit uitgewerkt. Ze hebben er zelfs een patent op. Het idee is dat je taal gaat communiceren met beeld." Op de deur van een klaslokaal hangt een

papier met verschillende afbeeldingen. Aan de hand van deze afbeeldingen kunnen leerlingen een bepaalde boodschap brengen. "De ouders van de leerlingen gebruiken dat systeem nu ook thuis."

"Deze school werkt alleen maar zo goed dankzij ons fantastisch team", zegt Liesbeth trots. "Het is een school met buitengewone leerlingen, maar ook uitzonderlijke leerkrachten die ongelooflijk veel draagkracht en energie hebben. Ze staan er elke dag opnieuw en werken met veel liefde. De kinderen voelen zich hier gelukkig en krijgen kwaliteitsvol onderwijs. Zonder dit team aan leerkrachten en personeel zou dit niet mogelijk zijn." De collegialiteit tussen de leerkrachten onderling en het personeel is groot. "Iedereen staat open om te helpen. Het is een open en warme cultuur. Leerlingen voelen dat ook. Zo kent iedereen elke leerling bij naam", zegt Maartje. "Je kiest echt voor deze leerlingen, of je doet het niet", vult Liesbeth aan. "Een goede omkadering is heel belangrijk. De leerlingen vragen veel zorg. Je kan dat niet alleen, dus ben je afhankelijk van elkaar."

Vechten voor vernieuwing

De grootste uitdaging is het gebouw en de infrastructuur. "We zitten in een verbouwd oud klooster. We barsten uit onze voegen. Het gebouw is deels erfgoed en dus we mogen niet alles veranderen. Aanpassingen zijn kostelijk. De komende jaren gaan we inzetten op basisvernieuwing zoals een nieuw dak en nieuwe ramen", zegt Liesbeth. Momenteel is het gebouw niet aangepast aan de noden van de kinderen. "Maar toch slagen we erin om dat hier te laten leven."

"Ook de speelplaats had nood aan opfrissing. Dat is iets waar we de laatste jaren sterk op hebben ingezet." De school heeft hiervoor gekeken naar de noden van de leerlingen. "We hebben een rondvraag gedaan bij de leerlingen zelf. Daar kwam vaak voetbal naar boven", zegt Lien, leerkracht in Ter Bank, al lachend. "We hebben een actiever deel en een rustiger deel voorzien. In dat laatste deel kunnen leerlingen zich afzonderen en tot rust komen." Op de speelplaats ontstaan de meeste incidenten, omdat de leerlingen van een begeleide context in de klas naar een minder begeleide context gaan. "De speelplaats werd daarom letterlijk opgesplitst in twee delen, zodat er fysieke afstand is tussen bepaalde leerlingen. De sterkere leerlingen helpen de meest beperkte leerlingen wel. Zo helpen ze leerlingen in een rolstoel naar de rij als de bel gaat", vertelt Maartje.

De middelen die Ter Bank krijgt zijn onvoldoende, zowel voor de werking van de school als voor de financiering van het gebouw. "Wij gaan zo creatief mogelijk om met geld. Maartje is daar heel goed in", zegt Liesbeth lachend. "Zij kan elke euro verdelen in vier. We proberen echt alle mogelijke organisaties aan te spreken."

Het ijzer smeden als het koud is

Het feit dat de problematieken van de leerlingen divers en complexer worden, is nog zo'n grote uitdaging. Soms heeft een kind zowel een mentale beperking als gedragsproblemen. "We zijn eraan aangepast. Als een leerkracht alles geprobeerd heeft om een leerling te

reguleren en tot rust te krijgen, kan hij hulp inroepen. Onmiddellijk komt er dan iemand om te helpen. De leerling kan dan even naar een time-outlokaal gaan. Als de leerling gekalmeerd is, kan hij weer naar de klas", vertelt Maartje.

Het motto van Ter Bank is: 'De-escalatie. Het ijzer smeden als het koud is.' "Als een leerling een crisis heeft, gaan we hem eerst tot rust laten komen. Pas als hij rustig is – soms is dat pas de dag erna – gaan we het gesprek opnieuw aan. We zeggen dan: 'Wat je nu gedaan hebt, is niet oké, maar we komen daar later op terug.' Meer doen wij niet, want op dat moment komt dat niet binnen bij de leerling", zegt Leen, werkzaam bij Ter Bank als coördinatrice van het buitengewoon secundair onderwijs. "De volgende dag knopen we het gesprek dan opnieuw aan."

Er zijn verschillende ruimtes waar de leerling tot rust kan komen. We komen in een ruimte met een bos geschilderd op de muren. "Het bos is rust", licht Karolien, orthopedagoge bij Ter Bank, toe. Naast het time-outlokaal is er ook een snoezelruimte met sfeerlicht: 'de witte ruimte'. Er werd zelfs in elke klas een plekje voorzien waar leerlingen tot rust kunnen komen. "Altijd is er iemand aanwezig", zegt Tessa, leerkracht bij Ter Bank. Het pedagogisch team werkte een systeem uit op basis van het gedrag van elke leerling. Wanneer de leerling in het time-outlokaal zit, kan elke leerkracht, op basis van dat systeem en het gedrag van de leerling, bepalen in welke kleurencode de leerling zit en wat de gepaste acties zijn." Het systeem en de aanpak is in detail uitgewerkt en werkt goed.

Kunst als uitlaatklep

De wandelgangen van het schoolgebouw hangen vol kleurrijke kunst en het crealoekaal vol prachtig geboetseerde kleiwerken. "We zetten veel in op kunst. Voor de leerlingen is het een manier om zich te kunnen uiten. Elk jaar in juni organiseren we een tentoonstelling met alle werken. Dat is de mooiste dag van het jaar", zegt Liesbeth trots.

De deur van het oude kloostergebouw trekken we achter ons dicht, maar de deur naar een zelfstandige toekomst vol mogelijkheden voor haar leerlingen, blijft Ter Bank openhouden.

Liesbeth

Maartje

Een evenwichtsoefening met impact: vrije tijd als sleutel tot groei en inclusie

't Balanske is een vrijetijdscentrum in Tielt-Winge dat kinderen, jongeren en volwassenen met een beperking en hun familie ondersteunt met een breed aanbod aan activiteiten op maat. Daarnaast is het ook een ontmoetingsplek waar gezinnen bijeen komen voor een vorming of een goede babbel. Met de dagopvang, de speelpleinwerking en verschillende andere initiatieven, streeft 't Balanske naar inclusie, ontspanning en versterking van de draagkracht van gezinnen.

Balans zoeken in een wereld vol zorg

Wie 't Balanske zegt, zegt Bert Vanderstappen. Bert is de drijvende kracht achter deze organisatie, die hij in de jaren 80 oprichtte. "Ik ben destijds gestart als hulpverlener en deed veel huisbezoeken. Ik werd al snel geconfronteerd met het feit dat er toen, 45 jaar geleden, geen aanbod was van vrijetijdsbesteding voor personen met een beperking. Ouders zeiden me: "Als jij weet wat er bestaat voor ons kind, zeg het ons dan alstublieft." Vrije tijd is nochtans erg belangrijk voor de ontwikkeling van elk kind. Ik heb toen enkele vrienden bij elkaar geroepen en zo is het begonnen." 't Balanske was geboren.

De naam 't Balanske staat voor het evenwicht tussen draagkracht en draaglast. "We moeten onze draagkracht goed inschatten. Soms is de ambitie en de druk groot en willen we voortdurend vooruit, maar het personeel, de vrijwilligers en de financiën moeten kunnen volgen." Het zoeken naar de balans tussen beiden is een constante oefening.

Een warme ontmoetingsplek waar soms zelfs vonken overslaan

Al snel groeide 't Balanske uit tot een veelzijdige organisatie. "Ik wilde mensen bij elkaar brengen en laten praten over hun situatie. Het was een boemerangeffect. Wat begon met enkele ouders, werd al snel meer dan 100 gezinnen. Wij geven vorming aan de ouders, die op hun beurt dan vrijwilliger bij ons worden." De beide muren van de gang hangen vol foto's van de vrijwilligers. "Dit zijn bijvoorbeeld de ouders van het eerste kindje dat naar hier is gekomen", zegt Bert trots. "We hebben nu ongeveer 250 vrijwilligers, maar er zijn te weinig animatoren om iedereen te kunnen opvangen. Dat is een structureel

probleem in het jeugdwerk over heel België. Elk jaar in de paasvakantie bieden wij daarom een animatorcursus aan voor onze speelpleinwerking", vertelt Bert.

Niet alleen het aantal vrijwilligers en gezinnen groeide, maar ook het aanbod aan activiteiten is uitgebreid. "Het kind met een beperking bestaat niet. Met elke beperking ga je op een andere manier om." 't Balanske biedt een veelzijdigheid aan activiteiten aan, zoals crea, koken en dans. In het muzieklokaal staan verschillende instrumenten waaronder een piano met kleurrijke toetsen. "We hebben zelfs een band die optreedt." Het lokaal ertegenover hangt dan weer vol met verkleedkleden. "Onze animatoren van de speelpleinwerking kiezen elke week een thema, bijvoorbeeld piraten. Ze verkleeden zich dan als piraat en spelen dan het spel na dat de kinderen gaan spelen. Zo begrijpen ook kinderen met een mentale achterstand het spel." Sport is ook erg belangrijk. "Kinderen met een beperking hebben immers de neiging om weinig te bewegen. Hier kunnen ze verschillende sporten doen, zoals basket en atletiek." De ouder kiest telkens samen met het kind aan welke activiteiten het kind zal deelnemen.

't Balanske is een warme plek waar kinderen en gezinnen elkaar kunnen ontmoeten, zodanig warm dat er soms zelfs vonken overslaan. "Een zwaar gehandicapte jongen die geregeld naar hier komt, heeft hier de liefde van zijn leven ontmoet. Zij was animator bij ons. Ze hebben nu twee kindjes. Hij is intussen zelf vrijwilliger bij ons, en zet zich in voor de gezinsvakanties."

De koffiebar van morgen

Jaarlijks ontvangt 't Balanske 1600 kinderen en volwassenen van over heel Vlaanderen. "Wij zijn één van de weinige organisaties voor vrijetijdsbesteding van personen met een beperking die door de overheid erkend is." De organisatie groeit organisch door te luisteren naar de noden van de mensen en hierop een antwoord te bieden. "Wij hoorden bijvoorbeeld van ouders van kinderen met een zware beperking dat zij geen opvang vonden voor hun kind. Zij wilden graag één of twee keer per maand een moment zonder hun kind hebben om bijvoorbeeld op restaurant te kunnen gaan. Wij zijn dan gestart met professionele thuisopvang. Het project werd ingediend en aanvaard door de overheid." Het project is een succes. Met 't Balanske als rolmodel, proberen andere provincies gelijkaardige initiatieven uit te bouwen.

De balans is voortdurend in beweging. "Wij zijn nu bezig met de bouw van een woontehuis in Diest, omdat er een groot tekort is aan plaatsen in woontehuizen. Ouders maken zich zorgen over waar hun kind terecht zal komen als zij er niet meer zijn", vertelt Goele Vanpee. Goele is beleidsmedewerkster bij 't Balanske en staat in voor het logistieke en financiële beleid van de organisatie. "Ik heb eerst in de zorg gewerkt, maar ik zocht een nieuwe uitdaging. Op een avond scrollde ik op facebook en zag ik een bericht van 't Balanske. De volgende dag, een zondag, stond ik hier. Ik wist meteen: "Dit is het", vertelt Goele lachend. Achter haar hangt een whiteboard volgetekend met ideeën voor het project. "Bij het woontehuis in Diest komt ook een koffie- en lunchbar waar mensen met een beperking zullen werken. Ze zullen de koffies en gebakjes zelf maken en opdienen."

De magie van snoezelen: betekenis vinden in elke prikkel

"Bij de groei van ons centrum is snoezelen een belangrijke actor geweest." 't Balanske is een pionier als het aankomt op snoezelen. Snoezelen is een ontspannende activiteit waarbij gebruik gemaakt wordt van zintuigelijke prikkels zoals licht, geluid, geur en tast, om welzijn en rust te bevorderen. Bert schreef er zelfs een boek over. "Ik ben al enkele keren naar Tokio gegaan om te spreken over de methodiek van het snoezelen en hoe je een snoezelruimte inricht." De snoezelruimtes van het 't Balanske zijn uniek en tot in het buitenland bekend. "De Rotary Club van Leuven heeft dit ingezien en heeft hieraan bijgedragen. Dat wil ik toch sterk benadrukken." De subsidies van de overheid zijn onvoldoende. "Om je organisatie te kunnen laten groeien en aantrekkelijk te houden, moet je investeren. Bij veel gezinnen hebben wij de reputatie gekregen van " 't Balanske lost het op", zegt Bert. "Maar dat zijn allemaal zaken die nog niet bestaan en moeilijk op te lossen zijn. Wij gaan dan naar serviceclubs."

De snoezelruimtes van 't Balanske worden veel gebruikt. Zowel kinderen met een beperking als hun broers en zussen zonder beperking snoezelen graag.

"Ouders zeggen ons soms: "Als wij van Leuven naar Diest rijden, nemen we een omweg zodat we niet langs jullie rijden. Anders willen onze kinderen naar binnen", zegt Bert lachend. "De kinderen en volwassenen die komen snoezelen, hebben rust nodig. Ze komen naar hier om zich beter te voelen. De bedoeling is dat je met de prikkels die je aanbiedt in de ruimte, iets kan beïnvloeden. Prikkels zijn niet alleen wat je zegt, maar ook wat je voelt, ruikt, ervaart enzoverder. We willen bepaalde prikkels reactiveren. Betekenisverlening is hierbij het doel. De prikkels geven kinderen met een beperking het gevoel dat ze iets kunnen. Ze duwen op een knop of een sensor, en het licht gaat aan. Ze zeggen dan: "Ik kan iets. Dat is van mij".

We wandelen binnen in één van de snoezelruimtes. Het is een blauwe ruimte in zee-thema waar grote touwen aan het plafond bengelen en een houten boot aan wal staat. "De Sancta Maria school uit Leuven heeft het thema van deze ruimte gekozen en alles mee uitgewerkt. Veel zaken zijn zelf gemaakt. Één van onze vrijwilligers heeft deze prachtige muurschildering gemaakt. Hier zitten de kinderen in hun leefwereld." In een andere snoezelruimte staat een groot waterbed. "Onder het bed staat een toestel, als het ware een muziekbbox. Door de watergeleiding voel je de trillingen van de verschillende frequenties als je in het bed ligt. Dat heeft een rustgevend effect, zelfs bij kinderen met ernstige vormen van autisme. Het creëert een brug en maakt fysiek contact tussen ouder en kind mogelijk waar dat anders niet mogelijk is. Het is prachtig om zoiets te kunnen bereiken", zegt Bert trots.

De buitenruimte van het gebouw werd omgevormd tot een snoezeltuin, die verschillende groene beleevingsplekken biedt. Zo zijn er speeltuigen, houten zitstronken en een moestuintje. Waar de snoezeltuin de kinderen prikkelt, laat het verhaal van 't Balanske ons prikkelen... In de wereld van vandaag die voortdurend verandert, zal de zoektocht naar balans de leidraad blijven, maar vanaf nu wel met een verse kop koffie in de hand.

A Rhapsodic Night met Jef Neve en Yves Segers

De Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen, onder leiding van Commandant kapelmeester Yves Segers, en met niemand minder dan Jef Neve als solist, nodigt je uit voor een onvergetelijke avond: A Rhapsodic Night. Bereid je voor op een wervelende muzikale reis langs rapsodieën van over de hele wereld.

De Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen is een gerenommeerd harmonieorkest, opgericht in 1832 op bevel van Koning Leopold I. Het ensemble bestaat uit 70 topmusici en 13 trompetters, allen afgestudeerd aan Belgische conservatoria. De kapel werkte samen met grote componisten, bracht tal van premières en trad wereldwijd op, van het Kremlin tot de VS, in aanwezigheid van onder meer de Belgische Koninklijke Familie. Sinds 2008 leidt Yves Segers het orkest, waarmee hij opvallende concerten en opnames realiseerde. In 2007 werd de kapel bekroond met een prijs van de Académie royale des sciences, des lettres et des beaux-arts de Belgique.

Yves Segers behaalde vier diploma's aan het Koninklijk Conservatorium Brussel, waaronder drie masterdiploma's. Hij volgde masterclasses bij o.a. Emmanuel Pahud en Patrick Gallois, en won diverse wedstrijden. Op 22-jarige leeftijd werd hij fluitist bij de Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen, waarvan hij sinds maart 2008 chef-dirigent is. Hij dirigeerde prestigieuze concerten en creëerde

nieuwe werken van Belgische en internationale componisten. In 2018 ontving hij de Fugatroofe voor zijn inzet voor Belgische muziek. Yves doceert ook aan het Conservatorium van Brussel en is actief als jurylid en docent op internationale podia.

Jef Neve, Vlaams pianist en componist, is een muzikale kameleon die even moeiteloos laveert tussen jazz, klassiek en film als tussen kleine zalen en wereldpodia. Na zijn afstuderen in 2001 aan het Lemmensinstituut brak hij internationaal door met het Jef Neve Trio, tekende hij bij Universal Music en trad hij op in prestigieuze zalen wereldwijd. Zijn samenwerkingen met artiesten zoals José James, Gabriel Rios en Typhoon leidden tot grensverleggende projecten zoals Piano Meets Hiphop en Spirit Control. Als componist schreef hij onder meer pianoconcerto's, albums zoals *Mysterium* en *Sharing Life Stories*, en filmmuziek voor Felix Van Groeningen.

Jefs muziek leeft op het podium: of hij nu Pukelpop opent met Vivaldi's Vier Seizoenen, improviseert met het publiek of bij zonsopgang speelt in openlucht, zijn optredens raken. Zijn recente werk voor het Keniaanse project Ghetto Classics toont zijn missie om muziek te delen en te verbinden. Jef Neve is een bezielde verteller aan de piano. Elk concert is een verhaal.

'A Rhapsodic Night' voert je langs een kleurrijke reis vol expressieve rapsodieën en ritmische energie. De avond opent met August De Boecks Dahomese Rapsodie, een kleurrijk werk waarin Afrikaanse invloeden en Vlaamse romantiek samenkomen in een zinderende muzikale dans. Daarna betreedt Jef Neve het podium, niet alleen als virtuoos pianist, maar ook als componist, met zijn pakkende en emotioneel geladen rapsodie *Les Derniers Jours*. Hij schreef dit werk voor de herdenkingsreeks *Distortion, a Hymn to Liberty* – uitgevoerd in o.a. Vlaanderen, Duitsland en het VN-hoofdkwartier in New York. De rapsodie verbeeldt de laatste dagen van WOII: het moment van bevrijding vol vreugde, doordrenkt met verdriet om het verlies, trauma en een verwoeste thuis. Vanuit deze diepe emotionele gelaagdheid leidt Neve ons naadloos naar het bruisende hart van de avond: Gershwin's legendarische *Rhapsody in Blue*, waarin hij de vonken van het klavier laat spatten en jazz en klassiek op explosieve wijze versmelten. De reis gaat verder naar de mysterieuze klanken van het hoge noorden in Lalo's *Rhapsodie norvégienne*, vol lyriek en melancholie, gevolgd door de opzwepende, feestelijke energie van Enescu's *Roumanian Rhapsody nr. 1*, een wervelwind van volksdans en extase. Als machtige finale weerklinkt Benders Mars van het 1ste Regiment Gidsen – een plechtig en groots eerbetoon dat het publiek achterlaat met een gevoel van trots en ontroering.

Dit is geen gewoon concert: dit is een hartstochtelijke ode aan de kracht van muziek, gebracht met vuur, finesse en tomeloze energie.

Luc Ponet dompelt ons onder in orgelmuziek

Het Contiusorgel zoals je het nog nooit hoorde

Het Contiusorgel in de Sint-Michielskerk in Leuven is een meesterwerk van orgelbouwkunst. Dit imposante instrument werd in de periode 2018-2021 nagebouwd naar het voorbeeld van het instrument dat de 18de eeuwse orgelbouwer Heinrich Andreas Contius in 1774-1779 voor de Heilige Drievuldigheidskerk in Liepāja (Letland) bouwde. Dit enig overblijvende orgel van H. A. Contius vertegenwoordigt een orgelbouwstijl die tot de laatste Bach-stijlen wordt gerekend. Contius behoorde tot de intimi van de Bach-familie en Johann Sebastian Bach roemde hem als een van de allerbeste orgelbouwers van zijn tijd.

Met zijn 2 klavieren, 38 registers en 2021 pijpen biedt het Contiusorgel een indrukwekkend bereik van klank en dynamiek. Het orgel is zowel voor organisten als luisteraars een genot door de indrukwekkende klanken die het produceert. Het is dan ook een veelgevraagd instrument voor concerten en andere muzikale evenementen in de regio.

Door de reconstructie van het Contiusorgel kwam een stuk geschiedenis opnieuw tot leven. Zo werd een instrument geconstrueerd dat tot dusver in West-Europa ontbrak en dat de ontbrekende schakel is voor zowel studie en opleiding als voor de best mogelijke uitvoering van de muziek van de Bach-familie, en bij uitbreiding van alle barokmuziek.

Het Contiusorgel speelt verder een essentiële rol in de liturgische vieringen van de Sint-Michielskerk, waar het regelmatig wordt bespeeld tijdens religieuze diensten en zijn rijke, warme klanken door de ruimte verspreidt. Daarnaast zal organist Luc Ponet laten horen dat het orgel ook uitstekend geschikt is voor het uitvoeren van hedendaagse muziek.

Luc Ponet: Artistiek Directeur Baroque & More / Organist

(°1959, Hasselt) is een internationaal gerenommeerd Belgisch organist en docent. Hij studeerde aan het Lemmensinstituut in Leuven, waar hij onder meer het Hoger Diploma Orgel en de Master in Music behaalde. Verder specialiseerde hij zich in concertpraktijk en improvisatie aan de Universität für Musik und Darstellende Kunst in Wenen, en volgde masterclasses bij vooraanstaande musici tussen 1980 en 1992.

Sinds 1982 is hij verbonden aan het Lemmensinstituut als docent orgel en praktische harmonie. In 1988 werd

hij organist-titularis van de Onze-Lieve-Vrouwebasiliek in Tongeren. Hij was onder meer gastprofessor aan Concordia University (Chicago) en inspecteur kunstonderwijs voor de Vlaamse Gemeenschap (2000-2020). In 2012 werd Ponet benoemd tot stadsorganist en curator van Leuven Orgelstad, waarmee hij Leuven op de kaart zette als centrum voor orgelcultuur en in 2021 toetreding tot ECHO mogelijk maakte. Op 6 juni 2025 verdedigt hij zijn doctoraat aan de KU Leuven rond het Tongers Orgelhandschrift uit 1626.

Als concertorganist is hij actief over de hele wereld en realiseerde talrijke radio-, tv- en cd-opnames. Zijn repertoire omvat vooral J.S. Bach, Belgische muziek en werken uit de Zuidelijke Nederlanden. In België richtte hij de Bach Academie Alden Biesen op en werd in 2024 artistiek directeur van *Baroque & more*, een internationaal barokcollectief van zangers en instrumentalisten.

Het muzikale programma

- Het concert opent met het *Concerto in a, BWV 593* van Johann Sebastian Bach (1685-1750), een orgeltranscriptie van een concerto van Antonio Vivaldi. Het werk bestaat uit drie delen: een levendige opening zonder tempo-aanduiding, gevolgd door een lyrisch *Adagio* en een energiek *Allegro*.
- Daarna volgt een eerste improvisatie op een gegeven thema, waarin de organist zijn creativiteit en spontane muzikale verbeelding de vrije loop laat.
- Op het programma staat vervolgens de *Fantasia sopra Freu dich sehr, o meine Seele* van Johann Ludwig Krebs (1713-1780), een meditatieve en expressieve bewerking van de bekende koraalmelodie.
- Een tweede improvisatie op een gegeven thema brengt opnieuw een moment van muzikaal experiment en verrassing.
- Vervolgens klinken twee contrasterende werken: *Cantabile for you* van Enrico Pasini, een poëtisch en intiem werk, en de feestelijke *Rotary Hymn* van Franz Lehár, bekend van zijn operettecomposities.
- Hierna volgt *Wenn wir in höchsten Nöten sein, BWV 668a*, van Johann Sebastian Bach – een ingetogen en troostrijk koraalvoorspel dat vaak geassocieerd wordt met Bachs laatste levensjaren.
- De derde improvisatie op een gegeven thema biedt opnieuw ruimte voor persoonlijke expressie en interactie met het moment.
- Als slotwerk weerklinkt Bachs monumentale *Fantasia en Fuga in g klein, BWV 542*, een meesterwerk vol dramatische intensiteit, virtuositeit en contrapuntische kracht.

Helden van vandaag: samen maken we het verschil

We vieren ons negentigjarig bestaan met een inspirerende dag vol verhalen van moed, veerkracht en maatschappelijke betrokkenheid. Deze bijzondere dag is een eerbetoon aan de kracht van vriendschap, samenwerking en positieve verandering, en biedt een platform om de impact van lokale initiatieven en gezamenlijke inzet te vieren.

Muzikale omlijsting

De dag begint met een sprankelende muzikale act van Lady Bird, die de toon zet voor een dag vol energie en verbinding. Deze opzwepende start zorgt voor een dynamische opening en brengt ons direct in de juiste stemming voor wat volgt.

Keynote door Rudi Vranckx

Na de muzikale opener zal Rudi Vranckx, auteur van Kleine Helden, het woord nemen. Vranckx deelt indrukwekkende verhalen van gewone mensen die, ondanks moeilijke omstandigheden, het verschil maken. In zijn keynote vertelt hij over individuen die, zelfs in de meest uitdagende situaties zoals conflictgebieden en maatschappelijk kwetsbare omgevingen, de moed en veerkracht tonen om positieve veranderingen teweeg te brengen. Zijn verhalen van onzelfzuchtige inzet en moed inspireren en herinneren ons aan de kracht van de menselijke geest om, ondanks alles, het goede te doen voor anderen.

Persoonlijke getuigenis van Karin Nelissen

Na Vranckx's keynote zal Karin Nelissen, gastvrouw en coördinator van Buurtwerk 't Lampeke, haar persoonlijke verhaal delen. Haar getuigenis belicht de impact van lokale initiatieven en de kracht van betrokkenheid bij het versterken van gemeenschappen. Karin vertelt over de waarde van lokale verbindingen en de positieve veranderingen die ontstaan wanneer mensen zich inzetten voor

hun buurt. Haar verhaal is een levendig voorbeeld van hoe maatschappelijke betrokkenheid werkelijk een verschil kan maken.

Panelgesprek: Innovatie en samenwerking voor een inclusievere samenleving

Na de getuigenissen volgt een panelgesprek onder leiding van moderator Vincent Byloo. Dit gesprek wordt gevoerd door een vooraanstaand panel van sprekers, onder wie Lalynn Wadera, Jan Spooren, Luc Sels, Patrick Willems, Peter Wolters en Stijn Dejaeger. Zij delen hun visie op maatschappelijke inzet, innovatie en samenwerking voor een inclusievere samenleving. Het panel gaat dieper in op de rol van samenwerking in het oplossen van maatschappelijke vraagstukken en de kracht van creatief denken en innovatie om positieve veranderingen te realiseren.

Social Project Trail

Het evenement wordt vervolgd met een Social Project Trail, een unieke kans om zes inspirerende sociale projecten uit Leuven te ontdekken. Deze projecten – Balanske, Buurtwerk 't Lampeke, BuSO Ter Bank, Kirikou, Leuven's Universitair Fonds, Ponton43 en Woudlucht – zijn voorbeelden van succesvolle samenwerkingen tussen Rotary, Rotaract en lokale initiatieven. Deze trail biedt een diepgaand inzicht in de impact van de projecten en de manier waarop ze bijdragen aan de opbouw van een meer inclusieve en verbonden samenleving. Dit is een kans om te zien hoe lokale projecten met steun van wereldwijde netwerken bijdragen aan duurzame veranderingen op gemeenschapsniveau.

Walking buffet: netwerken en verbinden

Na de informatieve sessies sluiten we de dag af met een informeel walking buffet. Dit biedt de perfecte gelegenheid om met andere gasten ideeën uit te wisselen, het netwerk te versterken en nieuwe samenwerkingen te ontdekken in een ontspannen en gezellige sfeer. Geniet van een hapje en een drankje, terwijl je verder bouwt aan relaties die ons in staat stellen om samen de uitdagingen van de toekomst aan te pakken.

Sluiting

De dag eindigt om 14.30 uur, maar de gesprekken en verbindingen die we hebben gelegd, zullen ongetwijfeld doorgaan. We kijken ernaar uit om samen met jou deze mijlpaal te vieren en een inspirerende, verbindende dag te beleven. De kracht van samenwerking, lokale initiatieven en maatschappelijke betrokkenheid staat centraal, en we hopen dat je geïnspireerd en gemotiveerd naar huis gaat, klaar om zelf ook een verschil te maken in jouw eigen gemeenschap.

Mis dus zeker dit bijzondere evenement niet, waarin we niet alleen stilstaan bij de rijke geschiedenis van ons negentigjarig bestaan, maar vooral ook de toekomst van positieve verandering vieren.

A powerful Pentangular alliance

Since 1972, **RC Canterbury, RC Leiden, RC Leuven, RC Lüdenscheid and RC Saint-Quentin** have joined forces to form the powerful Pentangular alliance.

Every year, the members meet in one of the five countries, and this year our club is proud to host the Pentangular Meeting. This three-day gathering, which is entirely devoted to Rotary friendship and connection, lays the foundation for joint actions that benefit society, both locally and internationally.

Another important part of our partnership is the Mini Group Study Exchange (MGSE), which offers students between the ages of 18 and 25 the opportunity for personal and professional growth in an international context. This programme provides participants with valuable insights into different working environments, promotes cultural exchange and encourages mutual understanding. It also offers a unique opportunity for leadership development and building lasting friendships, while strengthening the bonds between all Pentangular clubs.

Last but not least, under the Joint Pentangular Project (JPP), the Pentangular clubs join forces to carry out international humanitarian projects outside the five Pentangular countries. By making smart use of Rotary's leverage, the clubs' contributions can be multiplied with matching funds from the Rotary Foundation and Rotary Districts, which increases the impact of our joint efforts. All JPPs are fully aligned with the Foundation's and District guidelines. Together, we are committed to a better world.

CANTERBURY, founded in 1922, D1120, 49 members

We pride ourselves on maintaining active links with the local community as well as supporting projects overseas. Our international links are maintained through support for a variety of projects and needs. As partners of the Pentangular clubs, we are running Joint Pentangular Projects abroad.

The Club is keen to support young people in the Canterbury area and is particularly proud of its Millennium Scholarship Trust.

Fellowship is important to us. Members enjoy an active and varied social programme; this includes regular dinners with partners and guests, musical and theatrical events and visits.

Maxine Blade, President 2024/25

LEIDEN, opgericht in 1926, D1600, 44 leden

Na de fusie in 2020 met Rotary Club Leiden De Burcht (voorheen Rotary Club Leiden Oost, opgericht in 1968) bestaat de club uit 44 betrokken en enthousiaste leden die zich, vanuit beroep en bedrijf, actief en gepassioneerd inzetten voor een betere maatschappij en specifiek voor Leiden.

Eenzijds ondersteunen we goede doelen in binnen- en buitenland; financieel en met daadkracht. Anderzijds wisselen we kennis en ervaring uit, binnen en buiten de club. De verschillende achtergronden van de leden, vanuit hun diverse beroepen en organisaties, helpen hier enorm bij, maar ook de inspirerende (gast)sprekers op onze wekelijkse vergaderingen.

Verder kenmerkt Rotary Club Leiden zich door een sterke verbondenheid en vriendschap tussen de leden.

Eric Siebel, voorzitter, 2024/25

LEUVEN, opgericht in 1935, D2140, 56 leden

In 1935 zag onze club het licht. Ze behoort daarmee tot de oudste clubs in België.

Making friends, having fun and doing good in this world.

Of nog anders gezegd: Vriendschap door service, service door vriendschap. Niets moet, alles kan. Echter, zonder engagement kom je nergens.

Kenmerkend voor Rotary Club Leuven is de sterke commissiewerking. Niet de voorzitter of het clubbestuur, maar vele kleine, actiegerichte werkgroepen doen de club draaien.

Zo krijgen alle leden de mogelijkheid hun maatschappelijk engagement naar best vermogen te uiten en kunnen we alle krachten mobiliseren.

Patrick Willems,
voorzitter, 2024/25

LÜDENSCHIED, gegründet in 1956, D1900, 60 Mitglieder

Seit Jahrzehnten sind wir im Rahmen unseres „Pentangular“ eng mit vier weiteren europäischen Rotary Clubs partnerschaftlich verbunden. Aus dieser tiefen Freundschaft heraus entstehen wirkungsvolle Projekte wie das Mini Group Study Exchange (MGSE) und die Joint Pentangular Projects (JPP), die Menschen die Möglichkeit geben, über Grenzen hinweg zu lernen, zu leben und Freundschaften zu schließen.

Nach dem Zweiten Weltkrieg waren es europäische Rotarier, die uns Deutsche eingeladen haben, wieder Teil der zivilisierten, internationalen Gemeinschaft zu werden. Diese Geste der Versöhnung ist für uns Verpflichtung und Ansporn zugleich. Heute, in einer Zeit, in der wieder Krieg in Europa herrscht, wird deutlicher denn je: Wir müssen zusammenstehen – in der Zusammenarbeit, im Feiern und vor allem im gemeinsamen Einsatz für die, die unsere Hilfe brauchen.

Dafür steht Rotary. Dafür stehen die Pentangular-Clubs. Und dafür stehen wir als Rotary Club Lüdenschied. Denn: Mit Freunden führt man keinen Krieg.

Olaf Thiessies,
Präsident 2024/25

SAINT-QUENTIN, fondé en 1947, D1670, 33 membres

Le Rotary Club de Saint-Quentin est reconnu localement pour son engagement humanitaire, social et professionnel.

Depuis 1947, le club soutient l'éducation et éveille la curiosité des enfants via de nombreux projets éducatifs.

Composé de professionnels de tous secteurs, le club se réunit chaque semaine pour partager des idées, organiser des actions solidaires et accueillir des conférenciers marquants de la région.

Nous collaborons également avec le Rotary Saint-Quentin Pastels, notre club filleul, pour maximiser l'impact d'événements comme "Espoir en Tête".

Nous souhaitons maintenir notre participation active aux projets partagés par les clubs de la pentagulaire. Merci à tous pour la réussite du JPP 4 "Enfants sourds de Moldavie"

Bernard DRON, Président 2024/25

In the framework of Joint Pentangular Project 6 (JPP6), the five Pentangular Clubs are committed to a forward-looking humanitarian initiative aimed at treating post-traumatic stress disorder (PTSD) among civilians in Ukraine. In partnership with a host Rotary Club in Poland (or, if the war of aggression ends before late 2025, directly in Ukraine), and in close cooperation with Ukrainian psychologists, state-of-the-art therapeutic methods – including the use of virtual reality (VR) technology – will be implemented between 2026 and 2028.

The project is structured in two phases:

- Phase 1: Ten therapists from western Ukraine will be trained in trauma therapy techniques and equipped with therapeutic software and VR headsets. These specialists will begin treating patients in existing therapeutic centers.
- Phase 2: Up to 20 additional professionals will be trained and equipped, extending the project's reach to eastern Ukraine and integrating the approach into the broader Ukrainian healthcare system.

The goal is to support over 6,000 PTSD patients. By building local expertise and providing long-term tools, the project contributes to the stabilization of mental health in a country deeply affected by war.

Music is transforming lives in Kenya

In the heart of Kenya, music is transforming lives. Through the Ghetto Classics program, the Art of Music Foundation brings classical music education to underprivileged children in Nairobi and Mombasa. In neighbourhoods often marked by poverty and hardship, young people find joy, purpose, and new possibilities through music.

But to grow, the program needs support. That's where Rotary steps in.

Together with local and international partners, Rotary is helping expand the reach and impact of Ghetto Classics. The project focuses on three key actions:

- Equipping the Mombasa music centre with more musical instruments, so that every child can take part.
- Expanding the Ngong centre, creating more space and better facilities for learning and rehearsing.
- Training local youth to become music teachers through a two-week bootcamp led by Belgian professionals – building skills, confidence, and stable income opportunities.

This project shows how Rotary can turn local dreams into global reality – by connecting people, pooling resources, and empowering communities from within.

What will the project achieve?

- More young people in Kenya will have access to free, high-quality music education.
- Newly trained local teachers will earn sustainable incomes.
- The Ghetto Classics program will grow in a lasting, self-sufficient way, with a steady flow of trained educators.
- Communities will become more resilient, inspired by music and strengthened by collaboration.

Timeline

The project runs from July 1, 2025 to June 30, 2027.

Partners Behind the Project

This initiative is a true collaboration, bringing together people from different countries who share a passion for making a difference:

- Art of Music Foundation (Kenya) – Leading the project on the ground
- VZW Ghetto Classics (Belgium) – Supporting music education development
- Rotary Clubs
 - *Local hosts:* Rotary Club Nairobi East, Rotary Club Nairobi, and Rotaract Club Nairobi East
 - *International hosts:* Rotary Club Leuven and its Pentangular sister clubs RcLeiden, RcLüdenscheid and RcSaint-Quentin, Rotaract Club Leuven and Rotary Club Leuven-Rotselaar

The project is funded through contributions from participating Rotary and Rotaract clubs, supported by a Global Grant from The Rotary Foundation and a District Grant from D2140, which multiplies local efforts into a greater global impact.

This is Rotary in action: using music to open minds, uplift communities, and create opportunity where it's needed most.

Het verhaal van 90 jaar Rotary club Leuven en 55 jaar Rotaract club Leuven

Het ontstaan van Rotary

Op 23 februari 1905 nodigde Paul Harris, een jonge advocaat, in zijn kantoor in Chicago drie vrienden uit; een kleermaker, een kolenhandelaar en een mijnningénieur. Ze wilden hun vriendschap versterken door beroepservaringen uit te wisselen. Ze kwamen voortaan regelmatig samen op de werkplek van een van hen via een beurtrol ("rotation") en gaven hun groep daarom de naam "Rotary".

De allereerste Rotary club (Chicago, 1905) met, als eerste van rechts, Paul Harris

Om de professionele diversiteit te waarborgen beslisten ze maar één lid per beroep te aanvaarden. Bovendien was het lidmaatschap voorbehouden voor wie binnen zijn beroepsgroep als een voorbeeld van professionaliteit en morele integriteit werd aanzien.

Algauw voelden de leden van Rotary ook de nood om zich ten dienste te stellen van de lokale gemeenschap met als focus inzet voor de minstbedeelden en bevordering van het algemeen welzijn.

Intussen wordt in de Rotary clubs niet alleen professionele diversiteit nagestreefd, maar tracht elke club een spiegel van de lokale samenleving te zijn, met bewust aandacht voor diversiteit, gelijkwaardigheid en inclusie.

Het aantal Rotariërs en Rotary clubs nam snel toe, eerst in de Verenigde Staten en Europa en thans in de opkomende economieën in Zuid-Amerika, Azië en Afrika. Er zijn nu, verspreid over de hele wereld, 1,4 miljoen Rotariërs, die lid zijn van een van de meer dan 46.000 Rotary clubs. Deze clubs zijn op hun beurt lid van de wereldwijde vereniging Rotary International, met hoofdkwartier in Evanston, bij Chicago.

De kern van Rotary als serviceorganisatie is zich ten dienste stellen van de samenleving. Dat wordt kernachtig verwoord in haar motto 'Service above Self'. Typisch voor Rotary is om dit te doen vanuit een brede (professionele) diversiteit en een sterke onderlinge vriendschap onder de leden.

Rotary club Leuven

De eerste Rotary clubs in België waren Brussel en Oostende, beide gesticht in 1923. Tussen 1924 en 1934 volgden nog negen clubs, met name Antwerpen (1926), Charleroi (1926), Gent (1926), Luik (1926), Brugge (1927), La Louvière (1927), Namen (1929), Tienen

(1929) en Mechelen (1934). Aldus werd Leuven begin 1935 de twaalfde Belgische Rotary club.

Het initiatief om in Leuven een Rotary club te stichten kwam van de voorzitter van Rotary club Tienen. Deze club werd samen met Mechelen peter van de Leuvense club. De stichtingsvergadering van Rotary club Leuven vond plaats op 12 januari 1935. Er waren niet minder dan 23 leden van de nieuwe club aanwezig, met name acht bedrijfsleiders, vijf handelaars, vier professoren, twee advocaten, een notaris, een architect, een bankier en een wisselagent. De officiële erkenning van de club door Rotary International volgde op 27 maart 1935 en de keure-uitreiking op 25 mei 1935.

Rotary club Leuven focust zich op een werkingsgebied dat de stad Leuven en de aangrenzende gemeenten omvat. Haar sociale actie is vooral gericht op enerzijds jongeren en anderzijds kansarmen en mensen in moeilijkheden.

Rotary Leuven organiseert internationale uitwisselingen voor jongeren en kent internationale studiebeurzen toe. De club heeft ook een programma om het ondernemerschap bij jongeren te stimuleren. Daarnaast biedt de club op diverse manieren ondersteuning aan sociale organisaties, die hiervoor projecten kunnen indienen. Rotary club Leuven financiert haar sociale Initiatieven door drie alom gekende jaarlijkse fundraisingacties, met name de Webshop van wijnen, de Eindejaarskalender en het Concert Café.

Leuven stond op zijn beurt aan de wieg van acht dochterclubs: Waver (1955), Diest (1965), Aarschot (1969), Overijse-Zoniën (1970), Keerbergen (1983), Leuven-Rotselaar (1996), Tervuren (2006) en Leuven-Brussel-Dijleland (2014).

Rotaract club Leuven

Rotaract is de jongerenafdeling van Rotary International. De Rotaract clubs organiseren enerzijds vormende en ontspannende activiteiten, en anderzijds sociale acties ten bate van goede doelen. Het is daarbij de bedoeling de leden voor te bereiden op hun latere beroepsactiviteiten in een kader van professionaliteit, integriteit, vriendschap en sociaal dienstbetoon.

Rotaract werd officieel opgericht door Rotary International in 1968. De benaming "Rotaract" is afgeleid van "ROTARY in ACTION". Voordien hadden verschillende Rotary clubs, overal ter wereld, jongerenafdelingen onder diverse benamingen en zonder officiële erkenning door Rotary International.

Dit was ook het geval in Leuven, waar een jongerenafdeling van Rotary club Leuven actief was sinds 1960. Zoals vele dergelijke clubs werd deze jongerenclub na 1968 officieel erkend door Rotary International. Ze kreeg daarbij de naam "Rotaract club Leuven". Ze stond open voor studenten en jonge professionals van 18 tot 30 jaar. De leeftijdsgrens van maximum 30 jaar is ondertussen afgeschaft.

Na de officiële erkenning kende Rotaract club Leuven aanvankelijk een periode van bloei. Daarna volgden echter moeilijke jaren en verdween de club zelfs enige tijd volledig van de radar. Ze werd heropgericht in 1995 en kreeg een nieuwe keure in 2000.

Bronnen:
[Archiven en websites van Rotary club Leuven en Rotaract club Leuven](#)

Op de pui van het Stadhuis ter gelegenheid van de officiële erkenning door Rotary International

Meer dan je denkt

Je bent hier. En dat betekent iets.

Het betekent dat je gelooft in verbinding. In verantwoordelijkheid. In het verschil dat mensen samen kunnen maken. Jij bent een ambassadeur. Zonder mensen zoals jij stonden we niet waar we vandaag staan. Rotary & Rotaract groeit, beweegt, vernieuwt – en dat doen we samen.

Wat is Rotary?

Rotary is een wereldwijde serviceorganisatie van mensen die zich willen inzetten voor anderen. Actie, vriendschap en verantwoordelijkheid vormen onze kern. Onze geschiedenis begon in 1905, toen Paul Harris, een advocaat uit Chicago, drie vrienden bijeenbracht om ideeën, ervaringen en vriendschap te delen – en iets terug te doen voor de gemeenschap. Wat klein begon, groeide uit tot een internationaal netwerk van 1,4 miljoen leden in meer dan 200 landen.

Wat is Rotaract?

Rotaract is de plek waar serieuze goede doelen hand in hand gaan met serieuze fun. Wij zijn een bende enthousiaste young professionals die de wereld een stukje mooier willen maken en tegelijkertijd de leukste activiteiten organiseren. Wij zijn de **Rotary in Action**.

Ons motto is gebleven: “Service Above Self” – dienstbaarheid boven eigenbelang.

Waar staat Rotary & Rotaract voor?

Onze waarden:

- Vriendschap en onderlinge steun
- Ethisch leiderschap en integriteit
- Diversiteit en inclusie
- Maatschappelijke inzet, lokaal én internationaal
- Focus op vrede, gezondheid, onderwijs en duurzaamheid

Onze leidraad: de Vier-Weg-Test:

Bij alles wat we doen, stellen we ons vier vragen:

1. Is het waar?
2. Is het eerlijk voor alle betrokkenen?
3. Bevordert het goodwill en betere vriendschappen?
4. Komt het alle betrokkenen ten goede?

Wat maakt ons bijzonder?

Onze vergaderingen zijn meer dan formele bijeenkomsten. Ze zijn momenten van sociale verbinding, waar vriendschap groeit, ideeën ontstaan en plannen vorm krijgen. We hechten waarde aan networking – niet alleen onder elkaar, maar ook extern. Vaak zijn we maar een of twee schakels verwijderd van iemand die écht het verschil kan maken. Die verbondenheid zorgt er ook voor dat we inspirerende en invloedrijke sprekers kunnen uitnodigen.

Wie zijn wij?

Vergeet het clichébeeld van ‘oude mannen in pakken’. Rotary & Rotaract vandaag is divers, energiek en breed samengesteld.

Onze leden? Dat zijn:

- Jongeren van 18-35 jaar (Rotaract)
- Jongeren van 25 tot 95+ met levenservaring (Rotary)
- Ondernemers, vrije beroepen, zelfstandigen, kunstenaars, leerkrachten, artsen, ingenieurs, studenten, young professionals en gepensioneerden
- Mensen met uiteenlopende culturele, religieuze en politieke achtergronden – verbonden door één iets: de wil om vriendschap te koppelen aan actie.

We geloven in kritische massa. Een levendige club bouwt op actieve leden. Daarom streven we naar een groei naar 60 leden – een gezonde schaal om duurzaam én slagvaardig te blijven.

Wat zijn we niet?

- Geen elitaire club
- Geen gesloten kring
- Geen praatgroep

We zijn geen navelstaarders, maar mensen van actie. Met hart en handen.

We zijn nieuwsgierig, open, in beweging – net als de wereld waarin we leven.

Interesse?

Je bent hier. Niet toevallig.

Je hebt iets te bieden – en te ontdekken.

- **Bij Rotary & Rotaract vind je vriendschap met inhoud, verbinding met diepgang, en een plek waar je mee kan bouwen aan iets groters.**
- **Samen brengen we verandering op gang. In onze buurten. In ons werk. In de wereld.**
- **Rotary & Rotaract. Verbonden. Veelzijdig. Vooruit.**
- **Word deel van het verhaal. Of beter nog: help het herschrijven.**

Meer weten over onze geschiedenis of werking?

Bezoek de websites van Rotary en Rotaract

www.rotaryclubleuven.org

www.rotaractleuven.be

145 jaar *as a service*

De vijf ‘Avenues of Service’ vormen de filosofische hoekstenen en het grondvest van Rotary en Rotaract. Alle activiteiten van onze clubs zijn hierop gestoeld. Naar aanleiding van 90 jaar Rotary Leuven en 55 jaar Rotaract laten Rotary-voorzitter **Patrick Willems en Rotaract-voorzitter **Stijn Dejaeger** hun licht schijnen over de verankering van deze principes en de toekomst van hun club.**

Service volgens Patrick en Stijn

Patrick: “Service above self. We staan ten dienste van de community. Elk van ons heeft een relatief succesvolle carrière gemaakt en dit is een manier om iets terug te doen. Ik zie het als een dienstbetoon aan de samenleving die ons alle kansen gegeven heeft. We willen andere mensen dezelfde kansen gunnen. En verenigd, gestructureerd bereik je veel meer dan als individu.”
Stijn: “Ik werk voor een grote multinational en maak rijke mensen nog rijker. Terwijl ik met mijn capaciteiten

zo veel meer zou kunnen doen voor de samenleving. Want ja, we wonen misschien in het ‘beste’ deel van de wereld, maar als je onder de motorkap kijkt, zie je dat veel dingen toch niet lopen zoals het hoort. Dus wil ik een ander deel van mijn tijd alloceren om bij te dragen aan mijn omgeving. De Rotary is daar de ideale plek voor, want samen vergroot je je impact.”

Club Service richt zich op het versterken van ‘Fellowship’ en verzekert zich ervan dat de club doelmatig functioneert.

Stijn: “Bij Rotaract dragen we ‘iedereen welkom’ heel hoog in het vaandel. Leeftijd, gender, achtergrond, taal... We zullen nooit iemand weigeren. Elk jaar organiseren we ook een clubweekend, en elke maand doen we een originele activiteit naast de reguliere werking. Momenteel is het engagement vrijwillig en erg vrijblijvend, op termijn zou ik graag de participatie verhogen. Lid zijn van Rotaract is *fun*, maar ook inzet.”

Patrick: “Wij zetten heel sterk in op interne verbondenheid. Buiten de vergaderingen om, bijvoorbeeld, gaan we regelmatig samen golfen, padellen of bowlen. En elk jaar gaan we ook samen op reis. Dat moeten we blijven doen. Het stereotyperende beeld van de Rotary – grijze mannen in grijze pakken die af en toe een cheque schrijven – daar staan we in Leuven ver vanaf.”

Vocational Service moedigt Rotarians aan anderen te dienen met behulp van hun beroep gekoppeld aan hoge ethische normen.

Patrick: “We participeren al meer dan 20 jaar in het Small Business Project, waarbij UCLL, Rotary en Rotaract samenwerken om studenten te stimuleren. In dat project nemen we mentorships op. Ook binnen de organisatie steunen we mekaar wel, maar vaak eerder informeel. We zijn advocaten, rechters, verzekeraars, bankiers... Misschien moeten we de Vocational Service nog verder verankeren, formaliseren en structureren. Dat kan een actiepoint zijn voor de toekomst.”

Stijn: “De meeste van onze leden staan aan het begin van hun carrière. Echt mentorship zit er dus niet in, maar we wisselen wel onderling kennis uit. We vragen van elk van onze leden om één keer een uiteenzetting te geven over hun domein. Zo hebben we onlangs alles geleerd over zeldzame aardmetalen in Finland, de rol van Umicore in die sector, hoe je de beurs op dat vlak moet lezen... Op die manier versterken we mekaar. Dat moeten we blijven doen.”

Community Service beslaat de projecten en activiteiten die de club onderneemt om het leven in de omgeving te verbeteren.

Patrick: “Adem, Kirikou, BuSO Ter Bank, Ponton43, 't Lampeke, Woudlucht... Je leest het zelf. Community Service zijn we heel sterk in, een voorbeeld voor anderen. We sponsoren zowel financieel als met *boots on the ground*. We steken de handen uit de mouwen en gaan elektriciteit leggen, schilderen... Steunen is meer dan geld geven. We maken op dat vlak echt het verschil voor veel organisaties in Leuven. Onze bijdrage geeft ze net dat beetje extra.”

Stijn: “Wij hebben meer tijd dan financiële middelen, dus we investeren dat. Zo maken we twee dagen per jaar vrij om mensen met een beperking of minderbedeelde kinderen een prachtige dag te bezorgen. Om de zoveel tijd vergaderen we ook bij onze goede doelen zoals Kirikou. Op je 25ste ken je de wereld vaak nog niet. Aan den lijve ondervinden hoe zo'n organisatie functioneert en in welke situatie die mensen zich bevinden, verrijkt je als persoon. Ik ben fier op ons werk, maar het kan altijd meer en beter. Ik zou graag nog een aantal doelen ontdekken die onder de radar blijven en die ook steunen.”

International Service omvat acties die ondernomen worden om het humanitaire bereik van Rotary en Rotaract over de wereld uit te breiden en begrip voor elkaar te bevorderen en vrede te bewerkstelligen.

Patrick: “We werken internationaal goed samen met onze vier pentangular clubs uit Duitsland, Engeland, Frankrijk en Nederland. Het recentste project is dat ter ondersteuning van Oekraïne, met een project om mensen met PTSS (posttraumatische stressstoornis, red.) psychologisch te ondersteunen. De Ghetto Classic is een project dat op 1 juli start. Daarbij zetten we samen met Jef Neve muziekonderwijs in Kenia op: muziek als hefboom voor gemeenschapsontwikkeling. In de toekomst willen we nog meer samenwerkingen afsluiten en impact maken.”

Stijn: “We dragen ook ons steentje bij aan de Ghetto Classic, maar als Rotaract focussen we ons vooral op lokaal het verschil maken. Ook in de toekomst denk ik dat die focus het meest waardevol is. Je moet de afwijking maken tussen praktisch en visionair. Misschien is mijn visie te beperkt, misschien gewoon realistisch.”

Youth Service bevat alle activiteiten in het kader van jeugd- en uitwisselingsprogramma's.

Stijn: “De goede doelen die we steunen, staan altijd ten dienste van andere jongeren of mensen met de mentale leeftijd van jongeren. We zijn natuurlijk zelf jongeren en zetten daarom ook sterk in op onze eigen ontwikkeling. We verbeteren onszelf door de wereld te verbeteren, zeg maar. De band met de Rotary is zeer goed en ik vind het belangrijk om die hecht te houden. Daarom moeten we de dialoog blijven voeren, elkaar regelmatig bezoeken en verwachtingen helder afstemmen.”

Patrick: “Een zeer belangrijk punt voor ons. We hebben veel veertigers met kinderen en willen daarom de jeugdwerking verder uitbouwen. Ons feestjaar kan op dat vlak de start betekenen van een mooie toekomst. Zo hebben we nog meer werk gemaakt van een actieve verbinding en wisselwerking met Rotaract. Daarnaast organiseren we ook jeugduitwisselingsprojecten en de 'Mini group study exchange' met onze vier pentangular clubs. Jongeren van elk van de clubs trekken een week samen op. Een waardevolle connectie.”

JUMA.
GEDREVEN DOOR TRADITIE,
GEPASSIONEERD DOOR MOBILITEIT.

Juma Leuven
Brusselsesteenweg 72
3020 Herent
Tel. 016 49 98 70
juma.bmw.be

Juma Mechelen
Kruisbaan 125
2800 Mechelen
Tel. 015 42 30 00
juma.bmw.be

JUMA

CREANERGY

Engineering the Energy Transition ©

Enrique Visual Productions

Volg ons op Instagram
voor behind-the-scenes!

Ontdek ons portfolio
op de website!

INSTAGRAM

WEBSITE

Video & fotografie met karakter
Diensten
- Videografie
- Fotografie
- Montage

Over Enrique
- Student Marketing (UCLL)
- Actief in Leuven en omgeving

Contact
+32 489 51 13 56
enriquevisualproductions@gmail.com

A large yellow logo consisting of stylized arrows pointing outwards, followed by the word 'blender' in a bold, lowercase font. Below it, the tagline 'creating magic memories' is written in a smaller, lowercase font. The background is a collage of event photos, including a DJ booth and a group of people dancing.

www.blender-events.be

Private & Corporate
www.blender-events.be

Events met impact

EB Energy Builders
SOLAR & SMART ENERGY

Totaaloplossingen voor de energietransitie:

- Zonnepanelen
- Laadpaalsystemen
- Batterijopslag
- Energiemanagement

Voor bedrijven en particulieren.

www.energy-builders.com

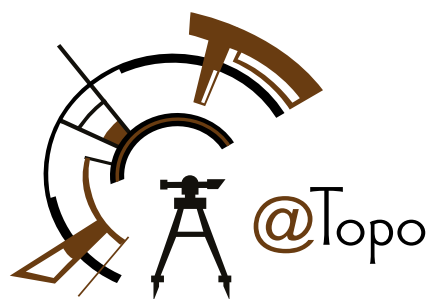

VERZEKERINGEN
LOUIS SCHREVEN

Samen op weg naar een zekere toekomst

Verbonden agent, FSMA 049830A, van KBC Verzekeringen NV

Landmeter- en Expertisekantoor

OPMETINGEN | VERKADELINGEN | SCHATTINGEN

Naamsestraat 126
3000 - Leuven
016 79 15 09

Fr. de Merodestraat 111
2800 - Mechelen
015 79 15 99

WWW.LANDMETERATTOPO.BE

Paella con amor

TAKEAWAY (ook grote paellapannen, warm op te halen)

PAELLAWORKSHOPS (als groep of met individuele inschrijving)

PAELLADINER OF - LUNCH (live cooking op onze locatie)

PAELLACATERING (live cooking op jouw locatie)

VERHUUR VAN ONZE LOCATIE (voor vergaderingen of feestjes)

www.socarrat.be

Pakenstraat 38, 3001 Heverlee

Feest met

CHARDONNAY
MEERDAEL

Belgische bubbels

www.chardonnaymeerdael.be

FEEST
ZALEN

VERGADER
ZALEN

STREEK
BELEVINGS
CENTRUM
DAT BROUWT EN BRUIST

CRAYWINCKELHOF

Staatsbaan 263
3210 Lubbeek

www.craywinckelhof.be
info@craywinckelhof.be
016/49.84.70

BROUWERIJ

maandelijkse rondleiding
elke 2e zaterdag om 15u

LOGIES

5 kamers
1 vakantiewoning

Wijndomein
Haksberg

Op Haksberg vivnificeren we kwaliteitswijnen
uit klassieke en resistente druivenvariëteiten.

Kom kijken en proef. Altijd welkom voor
een rondleiding, een actieve degustatie,
of een wijnworkshop met streekhapjes.

Meer info?

hilde.rutten@haksberg.be
+32 485 45 13 60

www.haksberg.be

Ritchie | Belgisch & natuurlijk

Steeds welkom in onze winkels en webshop!

Fruit Vanhellemont
hoeve- & streekproducten

Tienen
Meensel-Kiezegem
www.fruitvanhellemont.be

TASTE THE STORY
OF **LEUVENS'**
MOST ICONIC BEER

Book your brewery visit tickets here

**NEED A SUNNY*
KIND OF DAY?**

*start it with a Sunny
kind of Coffee

RAY&JULES
*the sunny kind
of coffee

SIP THE SUNSHINE
RAY-JULES.COM/LEUVEN

EQUILLI
UITVINDERS VAN NACHTRUST

In 3 eenvoudige
stappen maken we
jouw matras op maat

www.equilli.com

1. METEN

2. TESTEN

3. KIEZEN

SCHOUDER, TAILLE, HEUP
100% OP JOUW MAAT

Je bent hier. En dat betekent iets

Het betekent dat je gelooft in verbinding.
In verantwoordelijkheid. In het verschil dat
mensen samen kunnen maken. Jij bent een
ambassadeur. Zonder mensen zoals jij stonden
we niet waar we vandaag staan.

Rotary & Rotaract
groeit
beweegt
vernieuwt
en dat doen we
samen

Bedankt, Merci, Danke, Thank you